

P.Z. br. 302

HRVATSKI SABOR

KL.ASA: 022-03/18-01/29

URBROJ: 65-18-02

Zagreb, 22. veljače 2018.

**ZASTUPNICAMA I ZASTUPNICIMA
HRVATSKOGA SABORA**

**PREDSJEDNICAMA I PREDSJEDNICIMA
RADNIH TIJELA**

Na temelju članka 178. Poslovnika Hrvatskoga sabora u prilogu upućujem ***Prijedlog zakona o Državnoodvjetničkom vijeću***, koji je predsjedniku Hrvatskoga sabora podnijela Vlada Republike Hrvatske, aktom od 22. veljače 2018. godine.

Za svoje predstavnike, koji će u njezino ime sudjelovati u radu Hrvatskoga sabora i njegovih radnih tijela, Vlada je odredila Dražena Bošnjakovića, ministra pravosuđa, dr. sc. Kristiana Turkalja, mr. sc. Josipa Salapića i Juru Martinovića, državne tajnike u Ministarstvu pravosuđa, te Sandu Kulić, pomoćnicu ministra pravosuđa.

PREDSJEDNIK

Gordan Jandroković

VLADA REPUBLIKE HRVATSKE

Klasa: 022-03/17-01/164

Urbroj: 50301-25/06-18-5

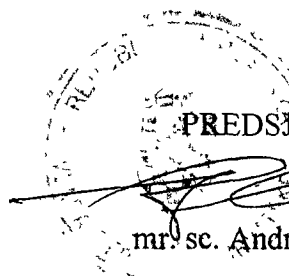

Zagreb, 22. veljače 2018.

PREDSJEDNIKU HRVATSKOGA SABORA

Predmet: Prijedlog zakona o Državnoodvjetničkom vijeću

Na temelju članka 85. Ustava Republike Hrvatske (Narodne novine, br. 85/10 - pročišćeni tekst i 5/14 - Odluka Ustavnog suda Republike Hrvatske) i članka 172. Poslovnika Hrvatskoga sabora (Narodne novine, br. 81/13, 113/16 i 69/17), Vlada Republike Hrvatske podnosi Prijedlog zakona o Državnoodvjetničkom vijeću.

Za svoje predstavnike, koji će u njezino ime sudjelovati u radu Hrvatskoga sabora i njegovih radnih tijela, Vlada je odredila Dražena Bošnjakovića, ministra pravosuđa, dr. sc. Kristiana Turkalja, mr. sc. Josipa Salapića i Juru Martinovića, državne tajnike u Ministarstvu pravosuđa, te Sandu Kulić, pomoćnicu ministra pravosuđa.

PREDSJEDNIK

mr. sc. Andrej Plenković

PRIJEDLOG ZAKONA O DRŽAVNOODVJETNIČKOM VIJEĆU

PRIJEDLOG ZAKONA O DRŽAVNOODVJETNIČKOM VIJEĆU

I. USTAVNA OSNOVA ZA DONOŠENJE ZAKONA

Ustavna osnova za donošenje Zakona o Državnoodvjetničkom vijeću nalazi se u odredbama članka 2. stavka 4. podstavka 1. i članka 125. stavka 10. Ustava Republike Hrvatske (Narodne novine, br. 85/10 – pročišćeni tekst i 5/14 – Odluka Ustavnog suda Republike Hrvatske).

II. OCJENA STANJA I OSNOVNA PITANJA KOJA SE TREBAJU UREDITI ZAKONOM, TE POSLJEDICE KOJE ĆE DONOŠENJEM ZAKONA PROISTEĆI

Važeći Zakon o državnom odvjetništvu koji sadrži i odredbe o Državnoodvjetničkom vijeću donesen je 2009. godine (Narodne novine, broj 76/09) te je nakon toga u 2009., 2010., 2011., 2013. i 2015. godine mijenjan ukupno pet puta.

Glavni ciljevi donošenja ovog Prijedloga zakona o Državnoodvjetničkom vijeću su izdvajanje odredbi o Državnoodvjetničkom vijeću iz Zakona o državnom odvjetništvu u poseban zakon, povećanje učinkovitosti i transparentnosti u radu Vijeća te ubrzanje i objektivizacija postupaka imenovanja državnih odvjetnika i zamjenika državnih odvjetnika.

Predmet ovoga Prijedlog zakona o Državnoodvjetničkom vijeću je određivanje djelokruga i načina rada Državnoodvjetničkog vijeća, propisivanje uvjeta i postupka za izbor predsjednika i članova Vijeća te uvjeta i postupka za imenovanje, napredovanje, premještanje i razrješenje državnih odvjetnika i zamjenika državnih odvjetnika, utvrđivanje stegovne odgovornosti zamjenika državnih odvjetnika, kao i druga pitanja vezana za rad Vijeća.

U skladu s glavnim ciljevima ovoga Prijedloga zakona kao najbitniji prijedlozi izdvajaju se:

- definiranje Državnoodvjetničkog vijeća (u daljnjem tekstu: Vijeće) kao samostalnog i neovisnog tijela koje osigurava samostalnost i neovisnost državnog odvjetništva
- izmjena odredbi o sastavu članova Vijeća iz reda zamjenika državnih odvjetnika (sedam članova) u cilju osiguranja razmjernije teritorijalne zastupljenosti te zastupljenosti po područjima rada (iz kaznenog odjela i građansko-upravnog odjela) članova Vijeća
- propisivanje uvjeta od najmanje pet godina obnašanja dužnosti u državnom odvjetništvu određene vrste i stupnja za kandidiranje za člana Vijeća kako bi se osigurala veća kvaliteta rada Vijeća
- nova ovlast Vijeća za odlučivanje o davanju odobrenja zamjenicima državnih odvjetnika da uz državnoodvjetničku dužnost obavljaju druge poslove i službe radi stvaranja ujednačene prakse u davanju navedenih odobrenja, koja su do sada bila u nadležnosti pojedinog državnog odvjetnika, neposrednog višeg državnog odvjetnika odnosno Kolegija Državnog odvjetništva Republike Hrvatske
- uređenje postupka imenovanja zamjenika državnih odvjetnika kako bi se isti učinio transparentnijim i objektivnijim

- propisivanje strožih uvjeta za imenovanje zamjenika županijskih državnih odvjetnika (10 umjesto 8 godina obnašanja dužnosti)
- izostavljanje ovlasti ministra pravosuđa za davanje mišljenja o kandidatima za državnog odvjetnika u cilju daljnjeg jačanja samostalnosti i neovisnosti državnog odvjetništva
- ograničenje mandata državnog odvjetnika na najviše dva puta kako bi se onemogućilo da jedna osoba bude neograničeno dugo na položaju državnog odvjetnika
- uvođenje mogućnost podnošenja pravnog lijeka protiv odluke kojom je zamjeniku utvrđena stegovna odgovornost odnosno mogućnost pokretanje upravnog spora pred Visokim upravnim sudom Republike Hrvatske
- uređenje sustava podnošenja, vođenja i kontrole imovinskih kartica državnih odvjetnika i zamjenika državnih odvjetnika čime se ovaj sustav usklađuje sa sustavom koji se primjenjuje na državne dužnosnike.

III. OCJENA SREDSTAVA POTREBNIH ZA PROVOĐENJE ZAKONA

Za provedbu ovoga Zakona sredstva su osigurana u Državnom proračunu Republike Hrvatske za 2018. i projekcijama za 2019. i 2020. godinu u razdjelu 110 – Ministarstva pravosuđa na glavi 35 – Državnoodvjetničko vijeće.

PRIJEDLOG ZAKONA O DRŽAVNOODVJETNIČKOM VIJEĆU

OPĆE ODREDBE

Članak 1.

Ovim se Zakonom uređuje djelokrug i način rada Državnoodvjetničkog vijeća (u daljnjem tekstu: Vijeće), uvjeti i postupak za izbor predsjednika i članova Vijeća, uvjeti i postupak za imenovanje, napredovanje, premještaj i razrješenje državnih odvjetnika i zamjenika državnih odvjetnika, postupak za utvrđivanje stegovne odgovornosti zamjenika državnih odvjetnika, kao i druga pitanja vezana za rad Vijeća.

Članak 2.

Izrazi koji se koriste za osobe u ovom Zakonu uporabljeni su neutralno i odnose se na muške i ženske osobe.

Članak 3.

Vijeće je samostalno i neovisno tijelo koje osigurava samostalnost i neovisnost državnog odvjetništva u Republici Hrvatskoj.

Članak 4.

Vijeće ima pečat koji sadrži njegov naziv i sjedište te naziv i grb Republike Hrvatske.

Članak 5.

(1) Vijeće ima jedanaest članova.

(2) Vijeće čini sedam zamjenika državnih odvjetnika, dva zastupnika Hrvatskoga sabora od kojih je jedan iz redova oporbe i dva sveučilišna profesora pravnih znanosti.

(3) Članove Vijeća iz reda zamjenika državnih odvjetnika čine:

– tri zamjenika Glavnoga državnog odvjetnika Republike Hrvatske

– dva zamjenika županijskih državnih odvjetnika

– dva zamjenika općinskih državnih odvjetnika.

(4) U sastavu Vijeća iz stavka 3. ovoga članka osigurat će se razmjerna teritorijalna zastupljenost državnih odvjetništava i odgovarajuća zastupljenost kaznenih i građansko-upravnih odjela.

(5) Povjerenstvo za izbor članova Vijeća posebnom će uputom propisati način ostvarivanja načela zastupljenosti iz stavka 4. ovoga članka.

POSTUPAK IZBORA I IMENOVANJA ČLANOVA VIJEĆA
I PRESTANAK NJIHOVE DUŽNOSTI

Mandat

Članak 6.

- (1) Članovi Vijeća biraju se na razdoblje od četiri godine.
- (2) Članom Vijeća može se biti najviše dva puta, ali ne uzastopce.
- (3) Ako članu Vijeća dužnost prestane prije isteka vremena na koje je izabran odnosno imenovan, na njegovo se mjesto do isteka mandata Vijeća bira odnosno imenuje drugi član.

Tijela za provedbu izbora članova Vijeća

Članak 7.

Tijela za provedbu izbora članova Vijeća iz reda državnih odvjetnika su Povjerenstvo za izbor članova Vijeća (u daljnjem tekstu: Povjerenstvo), kandidacijski odbori i izborni odbori.

Povjerenstvo za izbor članova Vijeća

Članak 8.

- (1) Povjerenstvo ima pet članova, od kojih se dva imenuju iz reda zamjenika Glavnog državnog odvjetnika Republike Hrvatske, dva iz reda zamjenika županijskih državnih odvjetnika i jedan iz reda zamjenika općinskih državnih odvjetnika.
- (2) Povjerenstvo imenuje Prošireni kolegij Državnog odvjetništva Republike Hrvatske na vrijeme od pet godina.
- (3) Predsjednika Povjerenstva biraju članovi Povjerenstva između sebe.
- (4) Ako članu Povjerenstva prestane državnoodvjetnička dužnost za vrijeme trajanja mandata ili prestane biti član Povjerenstva na vlastiti zahtjev, Prošireni kolegij Državnog odvjetništva Republike Hrvatske imenovat će drugog člana iz reda zamjenika državnih odvjetnika sukladno stavku 1. ovoga članka.
- (5) Članovi Povjerenstva ne mogu biti kandidati za članove Vijeća.
- (6) Tehničku potporu Povjerenstvu pružaju stručne službe Vijeća.

Djelokrug Povjerenstva za izbor članova Vijeća

Članak 9.

- (1) U djelokrug Povjerenstva spada:

1. raspisivanje izbora te određivanje dana održavanja izbora

2. određivanje izbornih mjesta i imenovanje članova izbornih odbora
3. prikupljanje kandidatura za članove Vijeća i provođenje kandidacijskog postupka
4. utvrđivanje lista kandidata za članove Vijeća
5. nadzor nad tiskanjem glasačkih listića
6. skrb o zakonitoj provedbi izbora i davanje uputa za rad izbornih odbora
7. utvrđivanje rezultata izbora za članove Vijeća.

(2) Odluka o raspisivanju izbora i odluka o utvrđivanju rezultata izbora objavljuje se u Narodnim novinama te na mrežnoj stranici Vijeća.

Kandidacijski odbori

Članak 10.

(1) Kandidacijski odbor Državnog odvjetništva Republike Hrvatske je Kolegij Državnog odvjetništva Republike Hrvatske, a kandidacijske odbore županijskih državnih odvjetništava čine svi državni odvjetnici i svi zamjenici državnih odvjetnika imenovani u državna odvjetništva na području pojedinog županijskog državnog odvjetništva.

(2) Kandidacijski odbori prikupljaju kandidature za članove Vijeća i provode kandidacijski postupak.

(3) Način rada kandidacijskih odbora i postupak kandidiranja sukladno članku 5. stavku 4. ovoga Zakona propisat će se Poslovníkom o radu kandidacijskih odbora kojeg donosi Glavni državni odvjetnik Republike Hrvatske.

Prijedlozi kandidata

Članak 11.

(1) Vijeće će najkasnije šest mjeseci prije isteka mandata članova Vijeća od Kandidacijskog odbora Državnog odvjetništva Republike Hrvatske i kandidacijskih odbora županijskih državnih odvjetništava zatražiti prijedloge kandidata za članove Vijeća iz reda zamjenika državnih odvjetnika.

(2) Vijeće će najkasnije šest mjeseci prije isteka mandata članova Vijeća obavijestiti dekane svih pravnih fakulteta u Republici Hrvatskoj i Hrvatski sabor o isteku mandata članova Vijeća koje oni biraju odnosno imenuju.

Dan provedbe izbora za članove Vijeća

Članak 12.

(1) Dan provedbe izbora za članove Vijeća iz redova zamjenika državnih odvjetnika određuje se Odlukom Vijeća o raspisivanju izbora.

(2) Od dana raspisivanja do dana izbora za članove Vijeće mora proteći najmanje 30 dana.

Kandidiranje

Članak 13.

(1) Kandidat za člana Vijeća može biti svaki zamjenik državnog odvjetnika koji najmanje pet godina obnaša dužnost na razini državnog odvjetništva za koju se kandidira, osim onoga kojemu je u posljednje četiri godine izrečena pravomoćna stegovna kazna te nisu ispunjeni uvjeti za njezino brisanje iz evidencije.

(2) Državni odvjetnici ne mogu biti kandidati za članove Vijeća.

(3) Svaki kandidat za člana Vijeća mora dati pisani pristanak na kandidaturu.

Predlaganje kandidata

Članak 14.

(1) Prijedlog kandidata iz reda zamjenika državnih odvjetnika mora osigurati zastupljenost kandidata iz Državnog odvjetništva Republike Hrvatske, županijskih i općinskih državnih odvjetništava.

(2) Pravo predlaganja kandidata za članove Vijeća na Kandidacijskom odboru Državnog odvjetništva Republike Hrvatske i kandidacijskim odborima županijskih državnih odvjetništava imaju svi državni odvjetnici i zamjenici.

(3) Na temelju prijedloga iz stavka 2. ovoga članka Kandidacijski odbor Državnog odvjetništva Republike Hrvatske i kandidacijski odbori županijskih državnih odvjetništava glasovanjem određuju po jednog kandidata za člana koji se bira iz reda zamjenika Glavnog državnog odvjetnika Republike Hrvatske, iz reda zamjenika županijskih državnih odvjetnika i iz reda zamjenika općinskih državnih odvjetnika.

(4) Prijedlog kandidata za članove Vijeća Kandidacijski odbor Državnog odvjetništva Republike Hrvatske i kandidacijski odbori županijskih državnih odvjetništava dostavljaju Povjerenstvu najkasnije u roku od 15 dana od dana raspisivanja izbora.

(5) U prijedlogu kandidata obavezno se navodi državno odvjetništvo u kojem zamjenik državnog odvjetnika obnaša dužnost.

Sastavljanje lista

Članak 15.

(1) Na temelju prijedloga Kandidacijskog odbora Državnog odvjetništva Republike Hrvatske i kandidacijskih odbora županijskih državnih odvjetništava Povjerenstvo sastavlja liste, i to posebno za članove Vijeća iz reda zamjenika Glavnoga državnog odvjetnika Republike Hrvatske, posebno za članove Vijeća iz reda zamjenika županijskih državnih odvjetnika i posebno za članove Vijeća iz reda zamjenika općinskih državnih odvjetnika.

(2) Kandidati se u listu unose prema abecednom redu svojih prezimena. Uz ime i prezime kandidata navodi se državno odvjetništvo u kojem kandidat obnaša državnoodvjetničku dužnost.

(3) Povjerenstvo će u roku od 48 sati od predaje kandidature objaviti liste svih pravovaljano predloženih kandidata na mrežnoj stranici Državnog odvjetništva Republike Hrvatske.

Pravo glasa

Članak 16.

(1) Pravo glasa na izborima imaju svi državni odvjetnici i zamjenici državnih odvjetnika.

(2) Za kandidate s liste za članove Vijeća glasuju svi državni odvjetnici i zamjenici državnih odvjetnika.

Izborni odbori

Članak 17.

(1) Izborni odbori izravno provode glasovanje državnih odvjetnika i zamjenika državnih odvjetnika na izbornim mjestima za koja su ustanovljeni te osiguravaju pravilnost i tajnost glasovanja.

(2) Izborni odbor imenuje Povjerenstvo, a čine ga predsjednik i dva člana.

(3) Članovi izbornih odbora ne smiju biti kandidati na listi za izbor članova Vijeća.

(4) Prijedloge za članove izbornih odbora Povjerenstvu dostavljaju županijski državni odvjetnici.

Izborna mjesta

Članak 18.

(1) Povjerenstvo određuje izborna mjesta. Za područje županijskog državnog odvjetništva određuje se, u pravilu, jedno izborno mjesto.

(2) Najkasnije osam dana prije izbora Povjerenstvo će objaviti izborna mjesta te odrediti u prostorijama kojeg državnog odvjetništva se nalaze i dostaviti izbornim odborima popis državnih odvjetnika i zamjenika koji glasuju na pojedinom izbornom mjestu.

Glasovanje

Članak 19.

(1) Glasovanje se obavlja osobno glasačkim listićima. Nitko ne može glasovati u ime druge osobe.

(2) Glasački listići tiskaju se za svaku listu kandidata, a sadrže:

1. ime i prezime kandidata te državno odvjetništvo u kojem obnaša državnoodvjetničku dužnost

2. broj kandidata koji se s te liste bira za Vijeće.

(3) Tiskanje glasačkih listića izravno nadzire Povjerenstvo.

Članak 20.

(1) Glasački listić popunjava se tako da se za svakog člana Vijeća zaokruži broj jednog od kandidata koji se biraju za to mjesto člana Vijeća.

(2) Važeći glasački listić je onaj iz kojeg se na siguran i nedvojben način može utvrditi za koje je kandidate državni odvjetnik ili zamjenik državnog odvjetnika glasovao.

Članak 21.

Nevažeći glasački listić je:

1. neispunjen glasački listić

2. glasački listić popunjen tako da se ne može sa sigurnošću utvrditi volja birača i okolnost za kojeg je kandidata glasovano

3. glasački listić na kojem je za pojedinog člana Vijeća zaokruženo više kandidata nego što ih se bira s liste.

Članak 22.

(1) Glasovanje traje neprekidno od 9,00 do 16,00 sati.

(2) Na izbornom mjestu neprekidno su nazočna najmanje tri člana izbornog odbora ili njihovi zamjenici.

(3) Član izbornog odbora zaokružit će na popisu broj ispred imena i prezimena državnog odvjetnika i zamjenika državnog odvjetnika koji je glasovao na tom izbornom mjestu.

(4) Uz suglasnost izbornog odbora na kojem je trebao glasovati, državni odvjetnik i zamjenik državnog odvjetnika mogu glasovati na drugom izbornom mjestu, što će se posebno naznačiti u zapisniku.

Utvrđivanje rezultata izbora

Članak 23.

(1) Po završenom glasovanju izborni odbor će najprije prebrojati neupotrijebljene glasačke listiće i staviti ih u poseban omot koji će zapečatiti.

(2) Izborni odbor na temelju zapisnika, prema popisu birača odnosno prema izvatku iz popisa birača, utvrđuje ukupan broj birača koji su glasovali.

(3) Nakon što utvrdi broj birača koji su glasovali, izborni odbor pristupa otvaranju glasačke kutije i prebrojavanju glasova.

(4) Ako se prilikom prebrojavanja glasova na izbornom mjestu utvrdi da je broj glasova prema popisu birača veći od broja glasova prema glasačkim listićima, vrijedi rezultat glasovanja po glasačkim listićima.

(5) Ako se prilikom prebrojavanja glasova na izbornom mjestu utvrdi da je glasovao manji broj birača od broja glasova u glasačkoj kutiji, izborni odbor će odmah prekinuti rad i uz izvješće dostaviti materijale Povjerenstvu.

(6) Ako utvrdi da su nepravilnosti iz stavka 5. ovoga članka mogle utjecati na rezultat izbora, Povjerenstvo će poništiti glasovanje na tom izbornom mjestu, raspustiti izborni odbor, imenovati novi izborni odbor i odrediti ponavljanje glasovanja na tom izbornom mjestu u roku od osam dana.

Članak 24.

(1) Kad izborni odbor utvrdi rezultate glasovanja na izbornom mjestu, u zapisnik o svom radu zabilježit će:

- broj birača prema izvratku iz popisa birača
- koliko je glasova dobio pojedini kandidat s liste za izbor člana Vijeća
- koliko je glasačkih listića proglašeno nevažećim
- je li glasovao državni odvjetnik ili zamjenik državnog odvjetnika koji je trebao glasovati na drugom izbornom mjestu sukladno članku 22. stavku 4. ovoga Zakona.

(2) Zapisnik o radu izbornog odbora potpisuju svi članovi izbornog odbora.

(3) Izborni odbor dostavlja zapisnik o svom radu s ostalim izbornim materijalom Povjerenstvu najkasnije u roku od 24 sata od zatvaranja izbornog mjesta.

Članak 25.

(1) Ako na listi za izbor članova Vijeća kandidati koji ulaze u njegov sastav imaju isti broj glasova, izbori se ponavljaju.

(2) Povjerenstvo će odrediti ponavljanje glasovanja na svim izbornim mjestima za tu listu kandidata u roku od osam dana.

(3) Na ponovljenim izborima na listu ulaze samo kandidati koji imaju isti broj glasova.

Članak 26.

(1) Rezultate izbora za članove Vijeća utvrđuje Povjerenstvo.

(2) Kad Povjerenstvo utvrdi rezultate glasovanja za članove Vijeća, objavit će:

1. broj birača upisanih u popise birača, broj birača koji su glasovali, broj glasova koji je dobio pojedini kandidat s liste kandidata i broj nevažećih glasačkih listića
2. ime i prezime kandidata koji su izabrani za članove Vijeća.
- (3) Za članove Vijeća izabrani su oni kandidati koji su dobili najveći broj glasova.

Zaštita izbora

Članak 27.

- (1) Prigovor zbog nepravilnosti u postupku kandidiranja i izbora može podnijeti svaki kandidat.
- (2) Prigovor se podnosi Povjerenstvu u roku od 48 sati, računajući od isteka dana kad je izvršena radnja na koju je prigovor stavljen.
- (3) Povjerenstvo je dužno je donijeti rješenje o prigovoru u roku od 48 sati od isteka dana kada je prigovor stavljen.

Članak 28.

- (1) Ako rješavajući o prigovoru Povjerenstvo utvrdi da je bilo nepravilnosti koje su bitno utjecale ili su mogle utjecati na rezultate izbora, poništiti će radnje i odrediti da se u određenom roku, koji mora omogućiti da se izbori održe na dan kada su raspisani, te radnje ponove.
- (2) Ako ne postoji mogućnost ponavljanja poništenih radnji ili ako se nepravilnosti odnose na postupak glasovanja, a bitno su utjecale odnosno mogle utjecati na rezultat izbora, Povjerenstvo će poništiti izbor i odrediti rok u kojem će se izbor ponoviti.

Članak 29.

- (1) Protiv rješenja Povjerenstva podnositelj prigovora ima pravo žalbe Kolegiju Državnog odvjetništva Republike Hrvatske.
- (2) Žalba se podnosi putem Povjerenstva u roku od 48 sati, računajući od isteka dana kada je primljeno pobijano rješenje.
- (3) Kolegij Državnog odvjetništva Republike Hrvatske dužan je donijeti odluku o žalbi iz stavka 1. ovoga članka u roku od 48 sati od dana njezina primitka.

Članak 30.

Podneseni prigovor odnosno žalba u postupku zaštite izbora ne odgađaju obavljanje izbornih radnji koje su propisane ovim Zakonom.

Sredstva za provedbu izbora

Članak 31.

Sredstva za pokriće troškova izbora osiguravaju se u proračunu Vijeća.

Članovi Vijeća iz reda sveučilišnih profesora pravnih znanosti i zastupnika Hrvatskog sabora.

Članak 32.

(1) Dva člana Vijeća iz reda sveučilišnih profesora pravnih znanosti, na prijedlog fakultetskih vijeća, biraju svi profesori pravnih fakulteta u Republici Hrvatskoj.

(2) Fakultetska vijeća utvrđuju listu kandidata za izbor članova Vijeća.

Članak 33.

Dva člana Vijeća iz reda zastupnika Hrvatskog sabora imenuje Hrvatski sabor, pri čemu je jedan član iz redova oporbe.

Stupanje na dužnost

Članak 34.

(1) Izabrani član Vijeća stupa na dužnost danom davanju prisega.

(2) Ako izabrani član Vijeća ne prisegne bez opravdanog razloga, smatrat će se da nije ni izabran.

(3) Članovima Vijeća izdaje se službena iskaznica, čiji oblik i sadržaj te postupak za izdavanje uređuje Vijeće pravilima.

Članak 35.

(1) Vrijeme na koje je izabran član Vijeća počinje teći od dana izbora.

(2) Kada pojedinom članu Vijeća dužnost prestane prije isteka vremena na koje je izabran odnosno imenovan, predsjednik Vijeća će najkasnije u roku od 30 dana od ovlaštenog tijela zatražiti pokretanje postupka izbora odnosno imenovanja drugog člana Vijeća.

Članak 36.

(1) Prije stupanja na dužnost član Vijeća pred Glavnim državnim odvjetnikom Republike Hrvatske daje prisegu koja glasi:

„Prisežem svojom čašću da ću se u obnašanju dužnosti člana Državnoodvjetničkog vijeća držati Ustava i zakona Republike Hrvatske i da ću savjesno obavljati svoju dužnost.“.

(2) Nakon što najmanje šest članova Vijeća u novom sazivu položi prisegu, Glavni državni odvjetnik Republike Hrvatske odmah saziva prvu konstituirajuću sjednicu Vijeća.

(3) Sjednicom iz stavka 1. ovoga članka predsjedava član Vijeća koji ima najdulji dužnosnički staž do izbora predsjednika Vijeća.

Zabrana imenovanja na dužnost u državno odvjetništvo višeg stupnja
i za državnog odvjetnika

Članak 37.

Za vrijeme obnašanja dužnosti člana Vijeća zamjenici državnih odvjetnika ne mogu biti imenovani na državnoodvjetničku dužnost u državno odvjetništvo višeg stupnja, niti mogu biti imenovani za državnog odvjetnika.

Prestanak i razrješenje dužnosti člana Vijeća

Članak 38.

(1) Članu Vijeća prestaje dužnost u Vijeću po sili zakona danom prestanka dužnosti koju je obavljao u vrijeme kada je izabran odnosno imenovan za člana Vijeća.

(2) Prestankom dužnosti iz stavka 1. ovoga članka ne smatra se imenovanje člana Vijeća za zamjenika državnog odvjetnika u drugo državno odvjetništvo istog stupnja.

(3) Odluku kojom se utvrđuje prestanak dužnosti člana Vijeća donosi predsjednik Vijeća, a za predsjednika Vijeća zamjenik predsjednika.

(4) Član Vijeća bit će razriješen dužnosti prije isteka vremena na koje je izabran:

1. na vlastiti zahtjev
2. ako bude osuđen za kazneno djelo
3. ako trajno izgubi sposobnost obavljati svoju dužnost
4. danom pravomoćnosti odluke Državnoodvjetničkog vijeća o izricanju stegovne kazne.

(5) Prijedlog za razrješenje dužnosti člana Vijeća prije isteka vremena na koje je izabran za članove Vijeća iz reda zamjenika državnih odvjetnika može podnijeti Glavni državni odvjetnik Republike Hrvatske, a za ostale članove Vijeća ovlašteno tijelo koje ih je imenovalo odnosno izabralo.

(6) Odluku o razrješenju dužnosti člana Vijeća iz reda zamjenika državnih odvjetnika donosi Vijeće, a odluku o razrješenju dužnosti člana Vijeća iz reda zastupnika Hrvatskog sabora i sveučilišnih profesora pravnih znanosti donosi tijelo koje ih je imenovalo odnosno izabralo.

Članak 39.

(1) Sud koji je članu Vijeća izrekao osuđujuću presudu za kazneno djelo dužan je bez odgode Vijeću dostaviti pravomoćnu presudu, a Vijeće će o tome odmah izvijestiti Kolegij Državnog odvjetništva Republike Hrvatske.

(2) Prijedlog za pokretanje postupka radi utvrđivanja trajnog gubitka sposobnosti za obavljanje dužnosti za člana Vijeća iz reda zamjenika državnog odvjetnika podnosi predsjednik Vijeća, a za predsjednika najmanje tri člana Vijeća. Prijedlog se podnosi Kolegiju Državnog odvjetništva Republike Hrvatske.

Udaljenje od obavljanja dužnosti

Članak 40.

(1) Član Vijeća može biti udaljen od obavljanja dužnosti ako je protiv njega pokrenut kazneni postupak za kazneno djelo za koje može biti izrečena kazna zatvora.

(2) Član Vijeća bit će udaljen od obavljanja dužnosti ako je protiv njega pokrenut kazneni postupak za kazneno djelo koje se progoni po službenoj dužnosti, a za koje se može izreći kazna zatvora od pet godina ili teža kazna, ili ako je podnesen zahtjev za pokretanje stegovnog postupka.

(3) Odluku o udaljenju od obavljanja dužnosti iz stavka 1. ovoga članka donosi Vijeće:

- za člana, na prijedlog predsjednika Vijeća
- za predsjednika, na prijedlog tri člana Vijeća.

(4) Odluku o udaljenju od obavljanja dužnosti iz stavka 2. ovoga članka donosi Vijeće po službenoj dužnosti.

(5) Udaljenje iz stavaka 1. i 2. ovoga članka može trajati najduže do pravomoćnog okončanja kaznenog postupka, odnosno stegovnog postupka.

DJELOKRUG I NAČIN RADA VIJEĆA

Djelokrug Vijeća

Članak 41.

(1) U djelokrug Vijeća spada:

- imenovanje i razrješenje zamjenika državnih odvjetnika
- imenovanje i razrješenje županijskih i općinskih državnih odvjetnika
- premještaj zamjenika državnih odvjetnika
- vođenje postupka i odlučivanje o stegovnoj odgovornosti zamjenika državnih odvjetnika
- raspisivanje izbora za članove Vijeća iz reda zamjenika državnih odvjetnika
- sudjelovanje u osposobljavanju i usavršavanju državnih odvjetnika i zamjenika državnih odvjetnika
- odlučivanje o prigovoru na ocjenu obnašanja dužnosti

- vođenje očevidnika državnih odvjetnika i zamjenika državnih odvjetnika
- davanje odobrenja za obavljanje druge službe ili posla uz obnašanje državnoodvjetničke dužnosti
- vođenje i kontrola imovinskih kartica državnih odvjetnika i zamjenika državnih odvjetnika
- obavljanje drugih poslova u skladu sa zakonom.

(2) Sadržaj, oblik i način vođenja očevidnika državnih odvjetnika i zamjenika državnih odvjetnika uredit će Vijeće pravilima.

Izuzeće

Članak 42.

(1) Član Vijeća izuzet je od obavljanja dužnosti člana Vijeća u postupku imenovanja i razrješenja zamjenika državnih odvjetnika, imenovanja i razrješenja županijskih i općinskih državnih odvjetnika, premještaja zamjenika državnih odvjetnika, vođenju postupka i odlučivanju o stegovnoj odgovornosti zamjenika državnih odvjetnika, odlučivanja o prigovoru na ocjenu, nadzora nad točnosti prijavljenih podataka u imovinskim karticama državnih odvjetnika i zamjenika državnih odvjetnika ako mu je kandidat, državni odvjetnik ili zamjenik državnog odvjetnika odnosno jedan od kandidata, državnih odvjetnika ili zamjenika državnih odvjetnika:

- 1) bračni ili izvanbračni drug, životni partner ili srodnik po tazbini do drugog stupnja, bez obzira na to jesu li brak, izvanbračna zajednica odnosno životno partnerstvo prestali ili ne,
- 2) srodnik u uspravnoj liniji do bilo kojeg stupnja, a u pobočnoj liniji do četvrtog stupnja
- 3) skrbnik, štićenik, posvojitelj ili posvojenik.

(2) Član Vijeća, čim sazna da postoji koji od razloga za izuzeće iz stavka 1. ovoga članka, dužan je odmah prekinuti obavljanje svih radnji u postupku i o tome obavijestiti Vijeće.

(3) Ako član Vijeća, izvan slučajeva iz stavka 1. ovoga članka, zna za okolnosti koje izazivaju sumnju u njegovu nepristranost u postupcima iz stavka 1. ovoga članka, dužan je o tome odmah obavijestiti Vijeće koje će donijeti odgovarajuću odluku.

Način rada

Članak 43.

- (1) Vijeće radi i odlučuje na sjednici.
- (2) Sjednice saziva predsjednik Vijeća, a u njegovoj odsutnosti član koji ga zamjenjuje.
- (3) Iznimno, sjednica će biti sazvana na prijedlog najmanje pet članova Vijeća.

Članak 44.

Vijeće donosi odluke većinom glasova svih članova Vijeća.

Članak 45.

(1) Predsjednika i zamjenika predsjednika Vijeća članovi Vijeća biraju između sebe tajnim glasovanjem na vrijeme od četiri godine. Predsjednik Vijeća mora biti iz reda zamjenika Glavnog državnog odvjetnika Republike Hrvatske.

(2) Predsjednik Vijeća:

1. predstavlja Vijeće
2. saziva i predsjedava sjednicama Vijeća
3. predlaže dnevni red sjednica
4. objavljuje rezultate glasovanja
5. potpisuje akte koje donosi Vijeće
6. skrbi o izvršavanju odluka Vijeća
7. obavlja i druge poslove određene zakonom ili općim aktom.

Poslovnik o radu Vijeća

Članak 46.

(1) Način rada Vijeća uređuje se poslovnikom, koji donosi Vijeće.

(2) Poslovnik o radu Vijeća objavljuje se u Narodnim novinama i na mrežnoj stranici Vijeća.

Tajništvo Vijeća

Članak 47.

(1) Stručne, administrativne, računovodstvene i pomoćno-tehničke poslove za Vijeće obavlja tajništvo kojim rukovodi tajnik Vijeća.

(2) Na položaj, prava i obveze službenika i namještenika koji obavljaju poslove iz stavka 1. ovoga članka primjenjuju se propisi koji se odnose na državne službenike i namještenike.

(3) Tajnik Vijeća, kojeg Vijeće prima putem javnog natječaja, ima položaj načelnika sektora u ministarstvu.

(4) Unutarnje ustrojstvo i druga pitanja od značaja za organizaciju i rad Vijeća propisuju se Pravilnikom o unutarnjem redu Vijeća, koji donosi predsjednik Vijeća uz suglasnost ministra nadležnog za poslove pravosuđa.

IMENOVANJE I RAZRJEŠENJE ZAMJENIKA DRŽAVNIH ODVJETNIKA**Popunjavanje slobodnih mjesta zamjenika državnih odvjetnika****Članak 48.**

(1) Slobodna mjesta zamjenika državnih odvjetnika mogu se popunjavati samo u skladu s Planom popunjavanja slobodnih mjesta zamjenika državnih odvjetnika.

(2) Glavni državni odvjetnik Republike Hrvatske, uz prethodnu suglasnost ministarstva nadležnog za poslove pravosuđa, najkasnije do kraja kalendarske godine za sljedeću godinu donosi plan popunjavanja slobodnih mjesta zamjenika državnih odvjetnika u svim državnim odvjetništvima i dostavlja ga predsjedniku Vijeća i ministarstvu nadležnom za poslove pravosuđa.

(3) Plan iz stavka 1. ovoga članka izmijenit će se ako se tijekom godine bitno izmijene činjenice na temelju kojih je donesen.

Trajni premještaj zamjenika državnih odvjetnika**Članak 49.**

(1) Najviše 30% od planom predviđenih mjesta zamjenika državnih odvjetnika može se popuniti trajnim premještajem zamjenika državnih odvjetnika iz državnih odvjetništava istog stupnja i iste vrste.

(2) Nakon donošenja Plana iz članka 48. stavka 1. ovoga Zakona, a prije objave prvog oglasa za popunjavanje slobodnih mjesta predviđenih Planom, Vijeće u Narodnim novinama i na svojoj mrežnoj stranici objavljuje poziv zamjenicima državnih odvjetnika da u roku od 30 dana podnesu prijavu za trajni premještaj.

(3) Zamjenici državnog odvjetnika koji žele biti trajno premješteni u drugo državno odvjetništvo u roku od 30 dana dostavljaju Vijeću pisanu prijavu, a Vijeće će za njih zatražiti ocjenu obnašanja državnoodvjetničke dužnosti te mišljenje državnog odvjetnika u državnom odvjetništvu u koje traže premještaj i iz kojeg se traži premještaj. Negativno mišljenje na premještaj kandidata mora se pisano obrazložiti.

(4) Nakon proteka roka za dostavu prijave iz stavka 3. ovoga članka, Vijeće će utvrditi potrebe i stanje popunjenosti mjesta zamjenika državnih odvjetnika te radnu opterećenost državnih odvjetništava u kojima kandidati obnašaju dužnost. Prijave zamjenika državnih odvjetnika koji dužnost obnašaju u državnim odvjetništvima u kojima bi u slučaju premještaja došlo do većih poteškoća u organizaciji rada neće se razmatrati.

(5) Na temelju bodova iz ocjene obnašanja dužnosti zamjenika državnih odvjetnika, Vijeće utvrđuje redoslijed kandidata i donosi obrazloženu odluku o premještaju.

Premještaj zamjenika državnih odvjetnika zbog ukidanja
ili preustroja državnih odvjetništava

Članak 50.

(1) U slučaju ukidanja ili preustroja državnog odvjetništva Vijeće će premjestiti državnog odvjetnika odnosno zamjenika državnog odvjetnika na mjesto zamjenika državnog odvjetnika u državno odvjetništvo istog stupnja.

(2) Preustrojem državnog odvjetništva smatra se spajanje, pripajanje i razdvajanje državnog odvjetništva, promjena u mjesnoj nadležnosti te promjena potrebnog broja zamjenika državnih odvjetnika u državnom odvjetništvu sukladno Okvirnim mjerilima za rad zamjenika državnih odvjetnika.

(3) Protiv odluke Vijeća o premještanju iz stavka 1. ovoga članka žalba nije dopuštena, ali se može pokrenuti upravni spor.

Imenovanje zamjenika državnih odvjetnika

Članak 51.

(1) Zamjenici državnih odvjetnika imenuju se na način, pod uvjetima i u postupku u kojem se osigurava njihova stručnost, samostalnost i dostojnost za obnašanje državnoodvjetničke dužnosti.

(2) Za zamjenika državnog odvjetnika može se imenovati hrvatski državljanin, koji ima položen pravosudni ispit i ispunjava posebne uvjete propisane ovim Zakonom.

Članak 52.

(1) Za zamjenika općinskog državnog odvjetnika može se imenovati osoba koja je završila Državnu školu za pravosudne dužnosnike.

(2) Za zamjenika županijskog državnog odvjetnika može se imenovati osoba koja je obnašala pravosudnu dužnost najmanje deset godina.

(3) Za zamjenika Glavnog državnog odvjetnika Republike Hrvatske može se imenovati osoba koja je kao dužnosnik u pravosudnim tijelima obnašala pravosudnu dužnost najmanje 15 godina ili isto toliko godina bila odvjetnik, javni bilježnik, sveučilišni profesor pravnih znanosti koji ima položen pravosudni ispit i najmanje 15 godina radnog iskustva nakon položenog pravosudnog ispita odnosno ugledni pravnik s položenim pravosudnim ispitom i najmanje 20 godina radnog iskustva koji se dokazao svojim stručnim djelovanjem na određenom pravnom području kao i stručnim i znanstvenim radovima.

Članak 53.

(1) Kod imenovanja zamjenika državnih odvjetnika mora se voditi računa o zastupljenosti pripadnika nacionalnih manjina sukladno odredbama članka 22. stavka 2. Ustavnog zakona o pravima nacionalnih manjina (Narodne novine, br. 155/02, 47/10, 80/10 i 93/11).

(2) Kada pripadnici nacionalnih manjina podnose prijavu na objavljeno slobodno mjesto zamjenika državnog odvjetnika, mogu se pozvati na ostvarivanje prava koja im pripadaju sukladno odredbama Ustavnog zakona o pravima nacionalnih manjina.

Članak 54.

Za imenovanje na dužnost zamjenika državnog odvjetnika u više državno odvjetništvo zamjenik državnog odvjetnika, osim uvjeta iz članka 51. i 52. ovoga Zakona, na zadnjem ocjenjivanju prije imenovanja mora biti ocijenjen najmanje ocjenom „uspješno obnaša dužnost“.

Postupak imenovanja zamjenika državnih odvjetnika

Članak 55.

(1) Državni odvjetnik u državnom odvjetništvu u kojem postoji potreba za imenovanje zamjenika državnog odvjetnika ili neposredno viši državni odvjetnik izvijestit će o tome Glavnoga državnog odvjetnika Republike Hrvatske.

(2) Oglas o popunjavanju slobodnih mjesta zamjenika državnog odvjetnika imenovanjem Vijeće objavljuje na prijedlog Glavnog državnog odvjetnika Republike Hrvatske.

(3) Oglas o slobodnim mjestima iz stavka 2. ovoga članka objavljuje se u Narodnim novinama i mrežnoj stranici Vijeća, a sadrži poziv kandidatima da u roku, koji ne smije biti kraći od 15 dana niti dulji od 30 dana, podnesu prijavu s dokazima o ispunjavanju uvjeta propisanih za imenovanje zamjenika državnog odvjetnika i podatke o svom radu.

Članak 56.

(1) Za zamjenike općinskih državnih odvjetnika Vijeće imenuje kandidate koji su završili Državnu školu za pravosudne dužnosnike. Izbor kandidata za zamjenike općinskih državnih odvjetnika mora biti utemeljen na završnoj ocjeni koju su kandidati ostvarili u Državnoj školi za pravosudne dužnosnike i ostvarenim bodovima na razgovoru, prema utvrđenom redoslijedu kandidata.

(2) Kada u postupku imenovanja zamjenika općinskih državnih odvjetnika sudjeluju kandidati koji su završili Državnu školu za pravosudne dužnosnike, a završnu ocjenu u Državnoj školi za pravosudne dužnosnike su ostvarili temeljem različitih mjerila, vrijednost završne ocjene tih kandidata usklađuje se tako da se završna ocjena svakog kandidata pomnoži s koeficijentom.

(3) Koeficijent iz stavka 2. ovoga članka za svakog kandidata izračunava se tako da se najviša moguća završna ocjena prema propisima koji su važili u vrijeme prijave na oglas o slobodnom mjestu zamjenika općinskog državnog odvjetnika podijeli s najvišom mogućom završnom ocjenom koju je prema važećim propisima kandidat mogao ostvariti u vrijeme svoga ocjenjivanja.

(4) Na temelju broja bodova ostvarenog završnom ocjenom u Državnoj školi za pravosudne dužnosnike, Vijeće utvrđuje redoslijed kandidata koji se objavljuje na mrežnoj stranici Vijeća.

(5) Vijeće će na razgovor pozvati kandidate prema utvrđenom redoslijedu iz stavka 4. ovoga članka. Na razgovoru se može ostvariti najviše 15 bodova.

(6) Na razgovoru iz stavka 5. ovoga članka kandidatima se postavljaju pitanja koja se odnose na njihov dosadašnji rad i aktivnosti, a na temelju kojih se može utvrditi njihov osjećaj za pravdu, sposobnost primjerenog i odgovornog obnašanja dužnosti te njihova motiviranost za obnašanje dužnosti. Svim kandidatima u istom postupku imenovanja na strukturiranom razgovoru postavljaju se ista pitanja te se neposredno nakon razgovora sa svakim pojedinim kandidatom vrednuje njegov razgovor s Vijećem.

(7) Na temelju broja bodova ostvarenih završnom ocjenom u Državnoj školi za pravosudne dužnosnike i na razgovoru, Vijeće utvrđuje redoslijed kandidata i objavljuje na mrežnoj stranici Vijeća. Vijeće će za zamjenika državnog odvjetnika imenovati kandidate koji su ostvarili najveći ukupan broj bodova.

(8) Prije donošenja odluke o imenovanju Vijeće kandidate s ostvarenim najvećim brojem bodova prema utvrđenom redoslijedu iz stavka 7. ovoga članka upućuje na psihološko testiranje radi utvrđenja sposobnosti za obnašanje državnoodvjetničke dužnosti.

(9) Za kandidate iz stavka 8. ovoga članka koji zadovolje na psihološkom testiranju Vijeće nadležnoj sigurnosno-obavještajnoj agenciji podnosi zahtjev za provedbu temeljne sigurnosne provjere.

(10) Na temelju izvješća nadležne sigurnosno-obavještajne agencije o rezultatu sigurnosne provjere koja se provodi sukladno Zakonu o sigurnosnim provjerama, Vijeće donosi ocjenu o postojanju sigurnosnih zapreka. Za zamjenika općinskog državnog odvjetnika se ne može imenovati kandidat u odnosu na kojeg se utvrdi postojanje sigurnosnih zapreka.

(11) Pravila o načinu provođenja i ocjenjivanju razgovora te pravila o sadržaju psihološkog testiranja donosi Vijeće.

Članak 57.

(1) Kada pravosudni dužnosnik podnosi prijavu na oglas o slobodnom mjestu zamjenika županijskog državnog odvjetnika, Vijeće će od nadležnog državnog odvjetnika odnosno sudačkog vijeća zatražiti da u roku od 30 dana dostavi ocjenu obnašanja dužnosti. Ocjenom obnašanja dužnosti može se ostvariti najviše 150 bodova.

(2) Na temelju broja bodova utvrđenog ocjenom obnašanja dužnosti, Vijeće utvrđuje redoslijed kandidata koji se objavljuje na mrežnoj stranici Vijeća.

(3) Vijeće će na razgovor pozvati kandidate koji su prema utvrđenom redoslijedu iz stavka 2. ovoga članka ostvarili više od 130 bodova, a iznimno i manje ako je broj kandidata s najmanje 130 bodova manji od broja zamjenika državnih odvjetnika koji se imenuju. Na razgovoru se može ostvariti najviše 15 bodova.

(4) Na razgovoru iz stavka 3. ovoga Zakona kandidatima se postavljaju pitanja koja se odnose na njihov dosadašnji rad i aktivnosti, a na temelju kojih se može utvrditi njihov osjećaj za pravdu, sposobnost primjerenog i odgovornog obnašanja dužnosti te njihova motiviranost za obnašanje dužnosti. Svim kandidatima u istom postupku imenovanja na strukturiranom razgovoru postavljaju se ista pitanja te se neposredno nakon razgovora sa svakim pojedinim kandidatom vrednuje njegov razgovor s Vijećem sukladno Pravilima iz članka 56. stavka 5.

(5) Zbrajanjem ukupnog broja bodova ostvarenog ocjenom obnašanja dužnosti i na razgovoru Vijeće utvrđuje redoslijed kandidata i objavljuje na svojoj mrežnoj stranici. Vijeće će za zamjenike državnih odvjetnika imenovati kandidate koji su ostvarili najveći broj bodova. Ako dva ili više kandidata ostvare jednak broj bodova, prednost ima kandidat koji je u dva zadnja ocjenjivanja bio bolje ocijenjen.

(6) Prije donošenja odluke o imenovanju Vijeće će nadležnoj sigurnosno-obavještajnoj agenciji podnijeti zahtjev za provedbu temeljne sigurnosne provjere za kandidate iz stavka 5. ovoga članka koji ne obnašaju državnoodvjetničku dužnost.

(7) Na temelju izvješća nadležne sigurnosno-obavještajne agencije o rezultatu sigurnosne provjere koja se provodi sukladno Zakonu o sigurnosnim provjerama, Vijeće donosi ocjenu o postojanju sigurnosnih zapreka. Za zamjenika državnog odvjetnika ne može se imenovati kandidat u odnosu na kojeg se utvrdi postojanje sigurnosnih zapreka.

Postupak imenovanja zamjenika Glavnog državnog odvjetnika Republike Hrvatske

Članak 58.

(1) Kada pravosudni dužnosnik podnosi prijavu na oglas o slobodnom mjestu zamjenika Glavnog državnog odvjetnika Republike Hrvatske, Vijeće će od nadležnog državnog odvjetnika odnosno sudačkog vijeća zatražiti da u roku od 30 dana dostavi ocjenu obnašanja dužnosti. Ocjenom obnašanja dužnosti može se ostvariti najviše 150 bodova.

(2) Vijeće će u razgovoru s kandidatima ocijeniti motiviranost kandidata za rad u državnom odvjetništvu, sposobnost za komunikaciju s drugim osobama, rješavanje sukoba i donošenje odluka. Na razgovoru se može ostvariti najviše 15 bodova.

(3) Za kandidate koji ispunjavaju uvjete za mjesto zamjenika Glavnog državnog odvjetnika Republike Hrvatske, a nisu obnašali pravosudnu dužnost, Vijeće će kroz razgovor ocijeniti kandidata u odnosu na ostale kandidate iz sustava, vodeći pri tome računa o dosadašnjem profesionalnom djelovanju i ugledu te njihovoj motiviranosti za rad u državnom odvjetništvu. Na razgovoru se može ostvariti najviše 165 bodova.

(4) Zbrajanjem ukupnog broja bodova ostvarenog ocjenom obnašanja dužnosti i na razgovoru odnosno na temelju bodova razgovora iz stavka 3. ovoga članka Vijeće utvrđuje redoslijed kandidata koji se objavljuje na mrežnoj stranici Vijeća i donosi odluku o imenovanju.

(5) Prije donošenja odluke o imenovanju Vijeće će nadležnoj sigurnosno-obavještajnoj agenciji podnijeti zahtjev za provedbu temeljne sigurnosne provjere za kandidate iz stavka 4. ovoga članka koji ne obnašaju državnoodvjetničku dužnost.

(6) Na temelju izvješća nadležne sigurnosno-obavještajne agencije o rezultatu sigurnosne provjere koja se provodi sukladno Zakonu o sigurnosnim provjerama, Vijeće donosi ocjenu o postojanju sigurnosnih zapreka. Za zamjenika Glavnog državnog odvjetnika Republike Hrvatske ne može se imenovati kandidat u odnosu na kojeg se utvrdi postojanje sigurnosnih zapreka.

(7) Pravila o načinu i provođenju te ocjenjivanju razgovora iz stavka 3. ovoga članka donosi Vijeće.

Članak 59.

(1) Nakon proteka roka za podnošenje prijava na oglas o slobodnom mjestu zamjenika državnog odvjetnika, Vijeće će zatražiti mišljenje o svim kandidatima za zamjenike državnog odvjetnika od nadležnih državnih odvjetnika i kolegija. Uz poziv na davanje mišljenja, Vijeće će dostaviti prijave s dokazima i podacima koje su kandidati priložili te podatke o radu kandidata kojima raspolaže.

(2) Mišljenje o kandidatima daju:

– za zamjenika općinskoga državnog odvjetnika županijski državni odvjetnik i kolegij županijskoga državnog odvjetništva, državni odvjetnik i kolegij općinskoga državnog odvjetništva u kojem je oglašeno slobodno mjesto zamjenika

– za zamjenika županijskoga državnog odvjetnika Glavni državni odvjetnik Republike Hrvatske i Kolegij Državnog odvjetništva Republike Hrvatske, državni odvjetnik i kolegij županijskoga državnog odvjetništva u kojem je oglašeno slobodno mjesto zamjenika

– za zamjenika Glavnog državnog odvjetnika Republike Hrvatske, Glavni državni odvjetnik Republike Hrvatske i Kolegij Državnog odvjetništva Republike Hrvatske.

(3) U postupku davanja mišljenja državni odvjetnik državnog odvjetništva u kojem je oglašeno slobodno mjesto zamjenika zatražit će podatke o kandidatima:

– od predsjednika suda, ako je kandidat već obavljao dužnost suca, sudskog savjetnika ili sudačkog vježbenika

– od drugih državnih tijela i organizacija te pravnih osoba, koje mogu dati podatke relevantne za ispunjavanje općih i posebnih uvjeta za imenovanje zamjenika državnog odvjetnika.

(4) Prije davanja mišljenja nadležni državni odvjetnik pozvat će kandidate na razgovor koji obavlja s još najmanje dva člana kolegija državnog odvjetništva.

(5) Mišljenja o kandidatima za državnoodvjetničku dužnost izrađuju se u pisanom obliku i sadrže obrazloženje o ispunjavanju općih i posebnih uvjeta za imenovanje zamjenika državnog odvjetnika. Uz mišljenje se dostavlja i ocjena obnašanja dužnosti kandidata.

(6) Mišljenja se moraju dostaviti najkasnije u roku od 60 dana od dana kada su zatražena.

Članak 60.

(1) Obrazložena odluka Vijeća o imenovanju zamjenika državnog odvjetnika dostavlja se svim kandidatima u roku od 15 dana od donošenja.

(2) Odluka o imenovanju objavljuje se u Narodnim novinama i na mrežnoj stranici Vijeća.

(3) Zamjenik državnog odvjetnika dužan je stupiti na dužnost u roku koje odredi Vijeće, a najkasnije u roku od šest mjeseci od dana imenovanja.

(4) Ako zamjenik državnog odvjetnika bez opravdanog razloga ne stupi na dužnost u roku iz stavka 3. ovoga članka, smatrat će se da nije ni imenovan.

Članak 61.

(1) Prije stupanja na dužnost zamjenik državnog odvjetnika dat će prisegu pred predsjednikom Vijeća ili članom Vijeća kojeg on odredi.

(2) Prisega glasi:

„Prisežem da ću se u obnašanju svoje dužnosti pridržavati Ustava, međunarodnih ugovora i zakona, skrbiti o zaštiti ljudskih prava i jednakosti svih pred zakonom, promicati vladavinu prava i ugled državnog odvjetništva, te štititi jedinstvenost, suverenitet i pravni poredak Republike Hrvatske.“.

Članak 62.

Vijeće će na zahtjev Glavnog državnog odvjetnika Republike Hrvatske ili po službenoj dužnosti poništiti odluku o imenovanju ako utvrdi:

- da imenovani zamjenik državnog odvjetnika nije ispunjavao uvjete za imenovanje
- da je odluka utemeljena na neistinitim podacima i dokazima
- da zamjenik državnog odvjetnika bez opravdanog razloga nije niti u roku od šest mjeseci nakon imenovanja položio prisegu
- da je do imenovanja došlo uslijed kaznenog djela kandidata ili predsjednika ili člana Vijeća.

Prestanak dužnosti i razrješenje zamjenika državnih odvjetnika

Članak 63.

(1) Zamjeniku državnog odvjetnika državnoodvjetnička dužnost prestaje:

- smrću
- kad navrši 70 godina života

– danom stupanja na dužnost ili službu koje su nespojive s obnašanjem državnoodvjetničke dužnosti sukladno odredbama ovoga Zakona.

(2) Rješenje kojim se utvrđuje nastup okolnosti iz stavka 1. ovoga članka donosi Vijeće na temelju obavijesti državnog odvjetništva u kojem je zamjenik državnog odvjetnika obnašao dužnost i dostavlja ga ministarstvu nadležnom za poslove pravosuđa.

Članak 64.

Vijeće će razriješiti zamjenika državnog odvjetnika dužnosti:

1. na vlastiti zahtjev
2. zbog trajnog gubitka sposobnosti za obnašanje dužnosti
3. zbog osude za kazneno djelo koje ga čini nedostojnim za obnašanje državnoodvjetničke dužnosti
4. ako dvaput uzastopce bude ocijenjen da nezadovoljavajuće obnaša državnoodvjetničku dužnost
5. izricanjem odluke o stegovnoj kazni razrješenja
6. ako se ne podvrgne odgovarajućem liječničkom pregledu radi ocjene sposobnosti za obnašanje državnoodvjetničke dužnosti.

Postupak za razrješenje

Članak 65.

(1) Zahtjev za razrješenje zamjenika državnog odvjetnika može podnijeti državni odvjetnik u državnom odvjetništvu u kojemu zamjenik državnog odvjetnika radi, viši državni odvjetnik i Glavni državni odvjetnik Republike Hrvatske.

(2) Zamjenik državnog odvjetnika može postaviti zahtjev za svoje razrješenje putem državnog odvjetnika kojemu je zamjenik.

(3) Zahtjev za razrješenje zamjenika državnog odvjetnika zbog trajnog gubitka sposobnosti za obavljanje dužnosti može se temeljiti samo na pravomoćnoj odluci suda o oduzimanju poslovne sposobnosti ili pravomoćnoj odluci nadležnog tijela da su tjelesna ili duševna svojstva zamjenika državnog odvjetnika takva da onemogućuju obavljanje državnoodvjetničke dužnosti. Ako se zamjenik državnog odvjetnika odbije podvrći odgovarajućem liječničkom pregledu, Vijeće će mu naložiti da pristupi odgovarajućim pregledima, a ako on to ne učini, razriješit će ga dužnosti.

Članak 66.

Zamjeniku državnog odvjetnika čije se razrješenje zahtijeva mora se omogućiti da se izjasni o zahtjevu, osim ako nije sam podnio zahtjev za razrješenje.

Članak 67.

- (1) Odluka o razrješenju donosi se u pisanom obliku i mora biti obrazložena.
- (2) Protiv odluke o razrješenju iz razloga navedenih u članku 64. stavku 1. točkama 1., 2., 3., 4. i 6. ovoga Zakona žalba nije dopuštena, ali se može pokrenuti upravni spor.

Članak 68.

Odluku o razrješenju zamjenika državnog odvjetnika na vlastiti zahtjev Vijeće je dužno donijeti u roku od 30 dana od podnošenja zahtjeva.

IMENOVANJE I RAZRJEŠENJE DRŽAVNIH ODVJETNIKA**Imenovanje državnih odvjetnika****Članak 69.**

- (1) Županijski državni odvjetnik imenuje se iz reda državnih odvjetnika i zamjenika županijskog državnog odvjetnika ili zamjenika Glavnog državnog odvjetnika Republike Hrvatske, koji su najmanje dvije godine obnašali državnoodvjetničku dužnost zamjenika županijskog državnog odvjetnika.
- (2) Županijskog državnog odvjetnika, uz prethodno mišljenje Kolegija Državnog odvjetništva Republike Hrvatske, na prijedlog Glavnoga državnog odvjetnika Republike Hrvatske imenuje Vijeće na vrijeme od četiri godine.

Članak 70.

- (1) Općinski državni odvjetnik imenuje se iz reda državnih odvjetnika i zamjenika državnih odvjetnika.
- (2) Općinskog državnog odvjetnika, uz prethodno mišljenje kolegija županijskoga državnog odvjetništva i županijskoga državnog odvjetnika, na prijedlog Glavnoga državnog odvjetnika Republike Hrvatske imenuje Vijeće na vrijeme od četiri godine.

Članak 71.

- (1) Županijski državni odvjetnik i općinski državni odvjetnik ne mogu biti imenovani više od dva mandata.
- (2) Vrijeme na koje je imenovan državni odvjetnik započinje danom stupanja na dužnost.
- (3) Ako općinski ili županijski državni odvjetnik ne bude ponovo imenovan, po isteku mandata nastavlja raditi kao zamjenik državnog odvjetnika u istom državnom odvjetništvu ili se, ako je to za njega povoljnije, vraća na mjesto zamjenika državnog odvjetnika u državnom odvjetništvu u kojem je prije imenovanja obnašao državnoodvjetničku dužnost.

Članak 72.

Postupak imenovanja županijskog odnosno općinskoga državnog odvjetnika Vijeće pokreće najkasnije šest mjeseci prije isteka mandata državnog odvjetnika odnosno najkasnije 30 dana nakon prestanka dužnosti državnog odvjetnika iz drugih zakonom određenih razloga.

Članak 73.

- (1) Vijeće objavljuje slobodna mjesta županijskih i općinskih državnih odvjetnika.
- (2) Oglas o slobodnim mjestima iz stavka 1. ovoga članka objavljuje se u Narodnim novinama i na mrežnoj stranici Vijeća, a po potrebi i na drugi način.
- (3) Oglas iz stavka 2. ovoga članka sadrži poziv kandidatima da u roku, koji ne smije biti kraći od 15 dana niti dulji od 30 dana, podnesu prijavu s dokazima o ispunjavanju uvjeta propisanih za imenovanje državnog odvjetnika, podatke o svom radu te program rada.

Članak 74.

- (1) O kandidatima za županijskoga državnog odvjetnika Vijeće će zatražiti mišljenje Kolegija Državnog odvjetništva Republike Hrvatske, a za kandidate za općinskoga državnog odvjetnika i od kolegija županijskoga državnog odvjetništva te županijskoga državnog odvjetnika. Uz poziv na davanje mišljenja, Vijeće će dostaviti prijave s dokazima i podacima koje su kandidati priložili, ocjenu obnašanja dužnosti te druge podatke o kandidatima kojima Vijeće raspolaže po službenoj dužnosti.
- (2) Prije davanja mišljenja nadležni državni odvjetnik pozvat će kandidate na razgovor koji obavlja s još najmanje dva člana kolegija državnog odvjetništva.
- (3) Mišljenja o kandidatima iz stavka 2. ovoga članka daju se u roku od 15 dana i dostavljaju Vijeću.
- (4) Kod davanja mišljenja na odgovarajući način će se cijeliti mjerila za ocjenjivanje obnašanja dužnosti, posebno sposobnost obavljanja poslova državnoodvjetničke uprave kao i program rada.
- (5) Nakon isteka roka iz stavka 3. ovoga članka Vijeće će Glavnom državnom odvjetniku Republike Hrvatske dostaviti pribavljena mišljenja i zatražiti njegov prijedlog o kandidatu za državnog odvjetnika.
- (6) Odluku o imenovanju Vijeće donosi u roku od 30 dana od primitka prijedloga Glavnog državnog odvjetnika Republike Hrvatske.
- (7) Ako se na oglas ne javi niti jedan kandidat, ako Glavni državni odvjetnik Republike Hrvatske ne da prijedlog niti za jednog kandidata ili Vijeće između kandidata koji su se javili na oglas ne imenuje državnog odvjetnika, postupak se ponavlja.

Članak 75.

(1) Obrazložena odluka Vijeća o imenovanju državnog odvjetnika dostavlja se svim kandidatima u roku od 15 dana od dana donošenja.

(2) Odluka o imenovanju objavljuje se u Narodnim novinama i na mrežnoj stranici Vijeća.

Članak 76.

(1) Županijski državni odvjetnik i općinski državni odvjetnik daju prisegu pred Glavnim državnim odvjetnikom Republike Hrvatske.

(2) Prisega glasi:

„Prisežem da ću se u obnašanju svoje dužnosti pridržavati Ustava, međunarodnih ugovora i zakona, skrbiti o zaštiti ljudskih prava i jednakosti svih pred zakonom, promicati vladavinu prava i ugled državnog odvjetništva, te štititi jedinstvenost, suverenitet i pravni poredak Republike Hrvatske.“

Članak 77.

(1) Državni odvjetnik dužan je stupiti na dužnost u roku kojeg odredi Vijeće, koji ne može biti duži od šest mjeseci.

(2) Ako državni odvjetnik ne stupi na dužnost u roku iz stavka 1. ovoga članka, smatrat će se da nije imenovan.

Prestanak dužnosti i razrješenje državnog odvjetnika

Članak 78.

(1) Državnom odvjetniku dužnost prestaje:

1. istekom roka na koji je imenovan
2. prestankom dužnosti zamjenika, danom prestanka dužnosti
3. izricanjem stegovne kazne, danom pravomoćnosti odluke
4. razrješenjem.

(2) U slučaju spajanja, pripajanja ili razdvajanja državnih odvjetništava državnim odvjetnicima svih državnih odvjetništava obuhvaćenih ovim preustrojem prestaje dužnost danom spajanja, pripajanja odnosno razdvajanja.

Članak 79.

Državni odvjetnik bit će razriješen:

1. na vlastiti zahtjev
2. ako poslove državnoodvjetničke uprave obavlja protivno propisima

3. ako ne poduzima mjere iz svojih ovlasti za učinkovit rad državnog odvjetništva
4. ako propuštanjem nadzora ili neposredno krši propise o dodjeljivanju predmeta u rad
5. ako kršenjem propisa ili na drugi način povrijedi načelo samostalnosti zamjenika državnog odvjetnika u radu
6. ako ne podnese zahtjev za pokretanje postupka zbog počinjenoga stegovnog djela u zakonom predviđenim slučajevima odnosno zloupotrebljava svoj položaj ovlaštenog predlagatelja pokretanja stegovnog postupka
7. ako svojim ponašanjem nanese štetu ugledu državnog odvjetništva ili državnoodvjetničke dužnosti
8. ako počini djelo koje odgovara stegovnom djelu
9. ako bez opravdanog razloga ne ostvaruje program rada izložen u postupku imenovanja na dužnost državnog odvjetnika
10. ako bude ocijenjen ocjenom nezadovoljavajuće obnaša dužnost
11. ako se u postupku obnavljanja sigurnosne provjere utvrdi postojanje sigurnosne zapreke
12. ako bude privremeno udaljen s dužnosti zamjenika državnog odvjetnika.

Članak 80.

Odluku kojom se utvrđuje nastup okolnosti koje dovode do prestanka dužnosti državnog odvjetnika i odluku o razrješenju dužnosti državnog odvjetnika donosi Vijeće.

Članak 81.

(1) Glavni državni odvjetnik Republike Hrvatske podnijet će Vijeću prijedlog za razrješenje državnog odvjetnika ako na temelju pisanog izvješća o obavljenom pregledu rada državnog odvjetništva ili na drugi način sazna da postoje razlozi za razrješenje iz članka 79. točke 2. do 9. ovoga Zakona.

(2) Ako postoji osnova za razrješenje općinskog državnog odvjetnika iz članka 79. točke 2. do 9. ovoga Zakona nadležni županijski državni odvjetnik može Glavnom državnom odvjetniku Republike Hrvatske predložiti podnošenje prijedloga za razrješenje. U svom prijedlogu županijski državni odvjetnik mora navesti i obrazložiti razloge za razrješenje.

(3) Ako postoji osnova za razrješenje županijskog odnosno općinskog državnog odvjetnika, prijedlog za razrješenje Vijeću može podnijeti i ministar nadležan za poslove pravosuđa.

(4) Predsjednik Vijeća pisano će izvijestiti državnog odvjetnika protiv kojeg je pokrenut postupak za razrješenje o osnovama i razlozima za razrješenje te mu dati rok u kojem se pisano može izjasniti o svim odlučnim činjenicama, a koji ne može biti kraći od osam dana od dana primitka obavijesti.

(5) Nakon primitka pisanog izjašnjenja državnog odvjetnika Vijeće ga može pozvati na dodatna pojašnjenja u vezi s razlogom za razrješenje.

Članak 82.

(1) Prije donošenja odluke Vijeće će zatražiti mišljenje Kolegija Državnog odvjetništva Republike Hrvatske o tome postoje li osnove za razrješenje državnog odvjetnika iz članka 79. točke 2. do 9. ovoga Zakona.

(2) Ako nakon pribavljenog mišljenja Kolegija Državnog odvjetništva Republike Hrvatske Vijeće utvrdi postojanje osnova za razrješenje iz članka 79. točke 2. do 9. ovoga Zakona, razriješi će državnog odvjetnika.

(3) Odluka Vijeća o razrješenju državnog odvjetnika donosi se u pisanom obliku i mora biti obrazložena.

(4) Protiv odluke o razrješenju državnog odvjetnika nije dopuštena žalba, ali se može pokrenuti upravni spor.

Članak 83.

(1) Razriješeni državni odvjetnik nastavlja s radom kao zamjenik državnog odvjetnika u državnom odvjetništvu u kojem je imenovan za zamjenika državnog odvjetnika.

(2) Ako je državni odvjetnik iz stavka 1. ovoga članka razriješen zbog počinjenja djela koje odgovara stegovnom djelu, protiv njega će Glavni državni odvjetnik Republike Hrvatske Vijeću podnijeti zahtjev za pokretanje stegovnog postupka.

Članak 84.

Ako državni odvjetnik prestane obnašati svoju dužnost prije isteka mandata, Glavni državni odvjetnik Republike Hrvatske ovlastit će zamjenika državnog odvjetnika u tom ili drugom državnom odvjetništvu da obavlja poslove državnog odvjetnika do imenovanja novog državnog odvjetnika.

STEGOVNI POSTUPAK

Stegovna djela

Članak 85.

(1) Zamjenik državnog odvjetnika odgovara za počinjena stegovna djela.

(2) Stegovna djela jesu:

1. zlouporaba dužnosti

2. neopravdano neobavljanje ili neuredno obavljanje državnoodvjetničke dužnosti

3. obavljanje službe, poslova ili djelatnosti nespojivih s državnoodvjetničkom dužnošću

4. obavljanja svake druge djelatnosti bez odobrenja Vijeća
5. izazivanje poremećaja u radu državnog odvjetništva koji znatno utječu na djelovanje državnog odvjetništva
6. povreda službene tajne u svezi s obnašanjem državnoodvjetničke dužnosti
7. ponašanje ili postupanje suprotno temeljnim načelima Etičkog kodeksa državnih odvjetnika i zamjenika državnih odvjetnika kojim se nanosi šteta ugledu državnog odvjetništva ili državnoodvjetničkoj dužnosti
8. nepodnošenje izvješća o imovini, neistinito prikazivanje podataka u izvješću o imovini ili podnošenje nepotpunog izvješća o imovini.

(3) Stegovno djelo zlouporabe dužnosti postoji ako je zamjenik državnog odvjetnika u obavljanju poslova namjerno prouzrokovao štetu ili neku osobu stavio u povoljniji položaj odnosno nepovoljniji položaj od onog koji bi joj s obzirom na okolnosti pripadao, a nisu ostvarena obilježja kaznenog djela.

(4) Smatrat će se da zamjenik državnog odvjetnika neopravdano ne obavlja državnoodvjetničku dužnost ako:

- bez opravdanog razloga u duljem razdoblju ne postupa u zakonskim rokovima, rokovima određenim propisima ili odlukama donesenim na temelju zakona
- bez opravdanog razloga ne postupi u zakonskom roku, roku određenom propisom ili odlukom donesenom na temelju zakona, što je za posljedicu imalo ili moglo imati onemogućavanje ostvarivanja zakonskih zadaća državnog odvjetništva.

(5) Neurednim obavljanjem dužnosti smatra se osobito:

- postupanje suprotno općoj uputi, obveznoj uputi ili nalogu, bez opravdanog razloga
- neučinkovito vođenje istrage bez opravdanog razloga ili propuštanje izvještavanja čelnika državnog odvjetništva da istragu nije završio u zakonskom roku
- ocjena „nezadovoljavajuće obnaša dužnosti“
- ako je broj riješenih predmeta i poduzetih radnji u jednogodišnjem razdoblju bez opravdanog razloga manji od 80% prosjeka državnog odvjetništva u kojem obnaša dužnost.

Stegovne kazne

Članak 86.

(1) Za počinjena stegovna djela mogu se izreći sljedeće stegovne kazne:

1. ukor

2. novčana kazna do jedne četvrtine plaće ostvarene u prethodnom mjesecu kroz najdulje tri mjeseca

3. novčana kazna do jedne trećine plaće ostvarene u prethodnom mjesecu kroz najdulje šest mjeseci

4. razrješenje od dužnosti.

(2) Kod izricanja kazne za stegovno djelo osobito se uzima u obzir: težina povrede i nastale posljedice, stupanj odgovornosti, okolnosti pod kojima je stegovno djelo učinjeno, raniji rad i ponašanje zamjenika državnog odvjetnika i druge okolnosti koje utječu na izricanje kazne.

(3) Kod odlučivanja o odgovornosti i kazni za stegovno djelo na odgovarajući način se primjenjuju odredbe zakona kojim se propisuju kaznena djela i kaznenopravne sankcije.

(4) O izrečenoj kazni se bez odgode obavještava državno odvjetništvo u kojem zamjenik državnog odvjetnika obnaša državnoodvjetničku dužnost te ministarstvo nadležno za poslove pravosuđa koje vodi evidenciju o izrečenim kaznama.

(5) Izrečena novčana kazna izvršava se obustavom od plaće.

Članak 87.

(1) Zamjenik državnog odvjetnika kojemu je Vijeće izreklo kaznu ukora ne može biti imenovan ili trajno premješten u drugo državno odvjetništvo u roku od godine dana od pravomoćnosti odluke o izricanju te stegovne kazne.

(2) Zamjenik državnog odvjetnika kojemu je Vijeće izreklo novčanu kaznu ne može biti imenovan ili trajno premješten u drugo državno odvjetništvo u roku od dvije godine od pravomoćnosti odluke o izricanju te kazne.

(3) Zamjenik državnog odvjetnika kojemu je Vijeće izreklo kaznu razrješenja od dužnosti, ne može biti imenovan za zamjenika državnog odvjetnika u roku od osam godina od pravomoćnosti odluke o izricanju te kazne.

Članak 88.

(1) Zastara vođenja stegovnog postupka nastupa protekom roka od šest godina od dana počinjenja stegovnog djela.

(2) Ako stegovno djelo povlači kaznenu odgovornost, stegovni postupak može se pokrenuti u vremenu u kojem zastarijeva pokretanje kaznenog postupka, pod uvjetom da je taj postupak pokrenut.

(3) Izvršenje stegovne kazne zastarijeva za godinu dana od njezine pravomoćnosti.

(4) Kazna ukora briše se iz evidencije po službenoj dužnosti nakon dvije godine od dana pravomoćnosti odluke kojom je izrečena, a novčana kazna nakon četiri godine.

Stegovni postupak

Članak 89.

- (1) U stegovnom postupku u prvom stupnju odlučuje Vijeće.
- (2) Ako se stegovni postupak vodi protiv člana Vijeća, taj član je izuzet od odlučivanja u stegovnom postupku.

Članak 90.

- (1) Ako postoji osnovana sumnja da je zamjenik državnog odvjetnika počinio stegovno djelo, državni odvjetnik u državnom odvjetništvu u kojem zamjenik državnog odvjetnika obavlja državnoodvjetničku dužnost dužan je protiv njega podnijeti zahtjev za pokretanje stegovnog postupka.
- (2) Zahtjev za pokretanje postupka zbog počinjenja stegovnog djela mogu podnijeti i neposredno viši državni odvjetnik, Glavni državni odvjetnik Republike Hrvatske ili ministar nadležan za poslove pravosuđa.
- (3) Zahtjev za pokretanje postupka pred Vijećem zastupa ovlaštenu podnositelj iz stavka 1. i 2. ovoga članka ili osoba koju on ovlasti.
- (4) Ako je za donošenje odluke o pokretanju stegovnog postupka potrebno provesti izvide, Vijeće s liste zamjenika županijskog državnog odvjetnika i zamjenika Glavnog državnog odvjetnika Republike Hrvatske, koju sastavlja početkom svake kalendarske godine, određuje jednog ili više zamjenika radi provođenja te radnje.
- (5) Ako je za donošenje odluke o pokretanju stegovnog postupka potrebno provesti izvide ili pribaviti dodatne podatke, Vijeće će njihovo pribavljanje naložiti podnositelju zahtjeva uz određivanje roka ili će ih samo pribaviti.
- (6) Zamjenici državnih odvjetnika koji su određeni za provođenje izvida dužni su izvršiti nalog ili zahtjev Vijeća.

Članak 91.

- (1) Zahtjev za pokretanje stegovnog postupka podnosi se u pisanom obliku i sadrži osobne podatke o zamjeniku državnog odvjetnika čija se stegovna odgovornost traži, činjenični i pravni opis stegovnog djela, dokaze na kojima temelji zahtjev, prijedlog za izricanje određene stegovne kazne te obrazloženje iz kojeg proizlazi osnovanost sumnje.
- (2) Odmah nakon primitka zahtjeva zakazat će se ročište na koje će se pozvati zamjenik državnog odvjetnika protiv kojeg je podnesen zahtjev za pokretanje stegovnog postupka i podnositelj zahtjeva. Uz poziv zamjeniku državnog odvjetnika dostavlja se zahtjev za pokretanje stegovnog postupka, a u pozivu će ga se upozoriti da na ročištu može biti nazočan i njegov branitelj te da se ročište može održati i bez njegove nazočnosti.

(3) Ako zamjenik državnog odvjetnika koji je osobno primio poziv ne dođe na ročište i ne opravda svoj izostanak, Vijeće može donijeti odluku o zahtjevu za pokretanje stegovnog postupka. Vijeće može odlučiti o zahtjevu za pokretanje stegovnog postupka bez nazočnosti zamjenika državnog odvjetnika i u slučaju kad je očigledno da izbjegava doći na ročište.

(4) Ako nakon ročišta Vijeće ustanovi postojanje osnovane sumnja na počinjenje stegovnog djela, donijet će odluku o pokretanju stegovnog postupka, a može od zamjenika državnog odvjetnika iz članka 90. stavka 4. ovoga Zakona zatražiti poduzimanje određenih izvoda.

(5) Protiv odluke o pokretanju stegovnog postupka nije dopuštena posebna žalba.

Članak 92.

(1) Ako ovlašteni predlagatelj u zahtjevu predloži izricanje stegovne kazne razrješenja od dužnosti i zahtijeva privremeno udaljenje, Vijeće će bez odgode odlučiti o privremenom udaljenju od obavljanja dužnosti.

(2) Protiv odluke o privremenom udaljenju iz stavka 1. ovoga članka dopuštena je žalba koja ne odgađa izvršenje odluke.

Članak 93.

(1) Ovlašteni podnositelj može izmijeniti ili dopuniti zahtjev. Ako ovlašteni podnositelj izvan rasprave izmijeni ili dopuni zahtjev, Vijeće će najkasnije u roku od 15 dana po primitku zahtjeva zakazati raspravu.

(2) Na raspravu će se pozvati ovlašteni podnositelj zahtjeva, zamjenik državnog odvjetnika i njegov branitelj.

(3) Prije rasprave izdvojiti će se iz spisa svi dokazi na kojima se ne može temeljiti odluka u stegovnom postupku.

Članak 94.

(1) U postupku odlučivanja o stegovnoj odgovornosti zamjeniku državnog odvjetnika protiv kojeg se postupak vodi mora se pružiti mogućnost iznošenja obrane osobno ili uz branitelja kojega izabere.

(2) Ako zamjenik državnog odvjetnika koji je osobno primio poziv ne dođe na ročište i ne opravda svoj izostanak, Vijeće može provesti postupak bez njegove nazočnosti kada je očito da izbjegava doći na ročište.

(3) Javnost će se isključiti s glasovanja i donošenja odluke o stegovnoj odgovornosti. Odluka će se uvijek javno proglasiti.

(4) Odluka kojom se utvrđuje da je zamjenik državnog odvjetnika stegovno odgovoran i kojom mu se izriče stegovna kazna može se odnositi samo na stegovno djelo i osobu koje je podnositelj zahtjeva označio u svom zahtjevu.

(5) Odluka iz stavka 4. ovoga članka mora biti izrađena i otpremljena strankama u roku od 15 dana nakon njezina donošenja.

Članak 95.

Protiv odluke kojom je utvrđena njegova stegovna odgovornost, zamjenik državnog odvjetnika ima pravo pokrenuti upravni spor pred Visokim upravnim sudom Republike Hrvatske.

Članak 96.

(1) Stegovni postupak provodi se odgovarajućom primjenom odredaba zakona kojim se propisuje kazneni postupak, a koje se odnose na postupak za kaznena djela za koja je propisana novčana kazna ili kazna zatvora do pet godina, ako ovim Zakonom nije drukčije određeno.

(2) U stegovnom postupku ne primjenjuju se odredbe o izvanrednim pravnim lijekovima iz zakona kojim se propisuje kazneni postupak, osim odredbi o obnovi postupka.

Privremeno udaljenje od obnašanja dužnosti

Članak 97.

(1) Zamjenik državnog odvjetnika bit će privremeno udaljen od dužnosti:

- ako je protiv njega pokrenut kazneni postupak zbog kaznenog djela za koje je predviđena kazna zatvora od pet godina ili teža kazna ili dok se nalazi u istražnom zatvoru
- zbog osude za kazneno djelo koje ga čini nedostojnim obavljanja državnoodvjetničke dužnosti.

(2) Zamjenik državnog odvjetnika može biti privremeno udaljen od dužnosti:

- ako je protiv njega pokrenut kazneni postupak zbog kaznenog djela za koje je predviđena kazna zatvora do pet godina
- ako obavlja službu, posao ili aktivnost koji su nespojivi s obavljanjem državnoodvjetničke dužnosti bez prethodnog pisanog odobrenja Vijeća
- ako ovlaštenu predlagatelj predloži stegovnu kaznu razrješenja
- ako ovlaštenu podnositelj zahtjeva za pokretanje stegovnog postupka predloži privremenu mjeru udaljenja.

(3) Odluku o privremenom udaljenju od dužnosti u slučajevima iz stavka 1. ovoga članka donosi Glavni državni odvjetnik Republike Hrvatske.

(4) O privremenom udaljenju od dužnosti u slučajevima iz stavka 2. ovoga članka odlučuje Vijeće u sastavu od tri člana.

Članak 98.

(1) Privremeno udaljenje od obavljanja dužnosti određuje se na rok od tri mjeseca, a po proteku toga roka može ga Vijeće iz opravdanih razloga na jednak način produljiti za daljnja tri mjeseca. Privremeno udaljenje može trajati do pravomoćnog okončanja stegovnog postupka, koji u tom slučaju Vijeće mora provesti u roku od godinu dana.

(2) Za vrijeme privremenog udaljenja od dužnosti zamjenik državnog odvjetnika ima pravo na jednu polovinu plaće.

(3) Ako Vijeće u stegovnom postupku donese oslobađajuću odluku, danom njezine pravomoćnosti prestaje važiti odluka Vijeća o privremenom udaljenju.

(4) U slučaju stavku 3. ovoga članka ili u slučaju da je izrečena stegovna mjera novčane kazne ili ukora, zamjenik državnog odvjetnika ima pravo na isplatu razlike neisplaćene plaće za vrijeme trajanja posljedica odluke o udaljenju od obavljanja dužnosti.

Članak 99.

(1) Svaka odluka kojom se odlučuje o privremenom udaljenju mora biti u pisanom obliku i obrazložena.

(2) Protiv odluke Vijeća kojom se odlučuje o privremenom udaljenju donesene u stegovnom postupku dopuštena je žalba, koja se podnosi u roku od osam dana. O žalbi odlučuje sudac pojedinac Vrhovnog suda Republike Hrvatske u roku od 8 dana.

(3) Protiv ostalih odluka o privremenom udaljenju žalba nije dopuštena, ali se može pokrenuti upravni spor.

IZVJEŠĆA O IMOVINI DRŽAVNIH ODVJETNIKA I ZAMJENIKA DRŽAVNIH ODVJETNIKA

Članak 100.

(1) Državni odvjetnici i zamjenici državnih odvjetnika obvezni su u roku od 30 dana od dana prvog stupanja na dužnost podnijeti Vijeću izvješće o svojoj imovini te imovini svog bračnog druga, izvanbračnog druga odnosno životnog partnera i maloljetne djece sa stanjem na dan stupanja na dužnost.

(2) Ako je tijekom godine došlo do bitne promjene u imovini državnih odvjetnika i zamjenika državnog odvjetnika, kao i osoba iz stavka 1. ovoga članka, državni odvjetnik i zamjenik državnog odvjetnika dužni su najkasnije do 1. ožujka sljedeće godine Vijeću podnijeti izvješće o nastalim promjenama u imovini.

(3) Državni odvjetnik i zamjenik državnog odvjetnika dužni su u roku od 30 dana od prestanka dužnosti Vijeću podnijeti izvješće o svojoj imovini i imovini osoba iz stavka 1. ovoga članka.

(4) Ako državni odvjetnik i zamjenik državnog odvjetnika ne izvrše obvezu iz stavka 1. i 2. ovoga članka, Vijeće će o tome obavijestiti Glavnog državnog odvjetnika Republike Hrvatske koji će ih pozvati da roku od 15 dana dostave tražene podatke ili da dopune dostavljene podatke. Ako državni odvjetnik ili zamjenik državnog odvjetnika ni u ovom roku ne dostavi tražene podatke, Glavni državni odvjetnik Republike Hrvatske pokrenut će protiv državnog odvjetnika ili zamjenika državnog odvjetnika stegovni postupak.

Članak 101.

(1) Podaci o imovini državnog odvjetnika i zamjenika državnog odvjetnika obuhvaćaju podatke o naslijeđenoj imovini i podatke o stečenoj imovini državnog odvjetnika i zamjenika državnog odvjetnika, kao i osoba iz članka 100. stavka 1. ovoga Zakona.

(2) Podaci o naslijeđenoj imovini obuhvaćaju podatke o vrsti i ukupnoj vrijednosti nasljedstva te podatke od koga je nasljedstvo naslijeđeno.

(3) Podaci o stečenoj imovini obuhvaćaju podatke o:

- nekretninama stečenim kupoprodajom, zamjenom, darovanjem, unošenjem i izuzimanjem nekretnina iz trgovačkog društva, stečenim u postupku likvidacije ili stečaja, stečenim na temelju odluka suda ili drugog tijela, povratom imovine stečene u postupku denacionalizacije te na drugi način stečenim nekretninama od drugih osoba

- pokretninama veće vrijednosti

- poslovnim udjelima i dionicama u trgovačkim društvima

- udjelima o vlasništvu drugih poslovnih subjekata

- novčanoj štednji ako ona premašuje jednogodišnji iznos neto plaće državnog odvjetnika i zamjenika državnog odvjetnika

- dugovima, preuzetim jamstvima i ostalim obvezama

- dohotku od nesamostalnog rada, dohotku od imovine i imovinskih prava, dohotku od kapitala, dohotku od osiguranja i drugom dohotku

- primicima koji se ne smatraju dohotkom i primicima na koje se ne plaća porez na dohodak.

(4) Pod pokretninama veće vrijednosti iz stavka 3. podstavka 2. ovoga članka podrazumijevaju se vozila, plovila, zrakoplovi, radni strojevi, lovačko oružje, umjetnine, nakit, drugi predmeti osobne uporabne vrijednosti, vrijednosni papiri, životinje i druge stečene pokretnine pojedinačne vrijednosti veće od 30.000,00 kuna, osim predmeta kućanstva i odjevnih predmeta.

Članak 102.

(1) Podaci o imovini državnog odvjetnika i zamjenika državnog odvjetnika iz članka 100. ovoga Zakona su javni i objavljuju se na mrežnoj stranici Vijeća. Ne objavljuju se podaci zaštićeni propisima o zaštiti osobnih podataka.

(2) Oblik i sadržaj obrasca izvješća o imovini državnog odvjetnika i zamjenika državnog odvjetnika te način njegovog podnošenja propisuje Vijeće pravilima.

Članak 103.

(1) Vijeće vodi evidenciju izvješća o imovini državnog odvjetnika i zamjenika državnog odvjetnika te kontrolira podatke o njegovoj imovini.

(2) Nakon prvog primitka izvješća o imovini državnog odvjetnika i zamjenika državnog odvjetnika Vijeće će od Ministarstva financija, Porezne uprave i drugih tijela pribaviti podatke kojima raspolažu o njegovoj imovini i usporediti ih s podacima u izvješću o imovini.

(3) Ako za imovinu koju je državni odvjetnik i zamjenik državnog odvjetnika naveo u izvješću nije dostavio podatke o načinu stjecanja te imovine, Vijeće će zatražiti od državnog odvjetnika ili zamjenika državnog odvjetnika pisano očitovanje.

(4) Ako se podaci u izvješću o imovini koje je Vijeće pribavilo na način opisan u stavku 2. ovoga članka razlikuju od podataka koje je državni odvjetnik ili zamjenik državnog odvjetnika naveo u izvješću, Vijeće će o tome obavijestiti državnog odvjetnika u kojem zamjenik državnog odvjetnika obnaša dužnost i državnog odvjetnika neposredno višeg državnog odvjetnika radi podnošenja zahtjeva za pokretanje stegovnog postupka.

(5) Ako se iz očitovanja državnog odvjetnika ili zamjenika državnog odvjetnika utvrdi nesrazmjer vrijednosti i načina stjecanja imovine državnog odvjetnika ili zamjenika državnog odvjetnika, Vijeće će o tome obavijestiti Ministarstvo financija, Poreznu upravu.

Sredstva za rad Državnoodvjetničkog vijeća

Članak 104.

(1) Za rad Vijeća osiguravaju se posebna sredstva u državnom proračunu Republike Hrvatske.

(2) Naredbodavac za izvršenje financijskog plana sredstava iz stavka 1. ovoga članka je predsjednik Vijeća.

Članak 105.

(1) Predsjedniku i članovima Vijeća zbog obavljanja dužnosti pripada naknada nastalih troškova, naknada za neostvarenu plaću ili zaradu i nagrada.

(2) Odluku o uvjetima i visini naknada i nagrade iz stavka 1. ovoga članka donosi Vlada Republike Hrvatske.

PRIJELAZNE I ZAVRŠNE ODREDBE

Članak 106.

Svi postupci pred Vijećem provest će se i dovršiti po odredbama zakona koji je bio na snazi do stupanja na snagu ovoga Zakona.

Članak 107.

Ograničenje mandata iz članka 71. stavka 1. ovoga Zakona primjenjuje se na sve osobe koji su do dana stupanja na snagu ovoga Zakona bili državni odvjetnici.

Članak 108.

Ocjene obnašanja dužnosti državnih odvjetnika i zamjenika državnih odvjetnika koje su se temeljile na propisima koji su vrijedili do stupanja na snagu ovoga Zakona za potrebe provedbe postupaka sukladno ovom Zakonu uskladit će se s ocjenama obnašanja dužnosti državnih odvjetnika i zamjenika državnih odvjetnika prema zakonu kojim se propisuje djelokrug, ustrojstvo i nadležnost državnog odvjetništva na temelju posebne upute Glavnog državnog odvjetnika Republike Hrvatske.

Članak 109.

(1) Poslovnik o radu kandidacijskih odbora iz članka 10. te posebne upute iz članka 5. i 108. ovoga Zakona Glavni državni odvjetnik Republike Hrvatske donijet će u roku od šest mjeseci od dana stupanja na snagu ovoga Zakona.

(2) Propise iz članka 34., članka 46., članka 47., članka 56., članka 58. i članka 102. ovoga Zakona Vijeće će donijeti u roku od šest mjeseci od dana stupanja na snagu ovoga Zakona.

(3) Odluku iz članka 105. Vlada Republike Hrvatske donijet će u roku od šest mjeseci od dana stupanja na snagu ovoga Zakona.

Članak 110.

Ovaj Zakon objavit će se u Narodnim novinama, a stupa na snagu 1. rujna 2018. godine.

OBRAZLOŽENJE

Uz članak 1.

Ovim člankom određuje se djelokrug i način rada Državnoodvjetničkog vijeća-uvjeti i postupak za izbor predsjednika i članova Vijeća, uvjeti i postupak za imenovanje, napredovanje, premještaj i razrješenje državnih odvjetnika i zamjenika državnih odvjetnika, postupak za utvrđivanje stegovne odgovornosti zamjenika državnih odvjetnika, kao i druga pitanja vezana za rad Vijeća.

Uz članak 2.

Ovim člankom se radi osiguranja ravnopravnosti spolova propisuje da se izrazi koji se koriste za osobe u ovom zakonu koriste neutralno te da se jednako odnose na muške i ženske osobe.

Uz članak 3.

Ovim člankom propisuje se definicija Vijeća te da je Vijeće samostalno i neovisno tijelo koje osigurava samostalnost i neovisnost državnog odvjetništva u Republici Hrvatskoj.

Uz članak 4.

Ovim člankom propisuje se sadržaj pečata Vijeća - naziv i sjedište Vijeća te naziv i grb Republike Hrvatske.

Uz članak 5.

Ovaj članak propisuje da Vijeće ima 11 članova, i to sedam članova Vijeća iz reda zamjenika državnih odvjetnika, dva člana iz reda Hrvatskog sabora i dva člana iz reda sveučilišnih profesora pravnih znanosti. Članove Vijeća iz reda zamjenika državnih odvjetnika čine tri zamjenika Glavnog državnog odvjetnika Republike Hrvatske, dva zamjenika županijskih državnih odvjetnika i dva zamjenika općinskih državnih odvjetnika, pri čemu se u izboru članova Vijeća mora osigurati razmjerna teritorijalna zastupljenost i odgovarajuća zastupljenost zamjenika državnih odvjetnika iz kaznenih i građansko-upravnih odjela. Povjerenstvo za izbor članova Vijeća posebnom će uputom propisati način ostvarivanja načela zastupljenosti.

Uz članak 6.

Ovim člankom propisuje se da mandat Vijeća traje četiri godine, pri čemu se članom Vijeća može biti najviše dva puta, ali ne uzastopce. Ako kojem od članova Vijeća dužnost prestane prije isteka vremena na koje je izabran odnosno imenovan, na njegovo mjesto bira se odnosno imenuje novi član Vijeća do isteka mandata Vijeća.

Uz članak 7.

Ovim člankom propisuju se tijela koja provode izbore za članove Vijeća iz reda zamjenika državnih odvjetnika: Povjerenstvo za izbor članova Vijeća, kandidacijski i izborni odbori.

Uz članak 8.

Ovim člankom propisuje se da Povjerenstvo za izbor članova Vijeća imenuje Prošireni kolegij Državnog odvjetništva Republike Hrvatske. Povjerenstvo ima pet članova (dva člana iz reda zamjenika Glavnog državnog odvjetnika Republike Hrvatske, dva iz reda županijskih državnih odvjetnika i jedan iz reda zamjenika općinskih državnih odvjetnika) te da članovi Povjerenstva ne mogu biti kandidati za članove Vijeća. Povjerenstvo se imenuje na pet godina.

Uz članak 9.

Ovim člankom propisuje se djelokrug Povjerenstva za izbor članova Vijeća.

Uz članak 10.

Ovim člankom propisuje njihov sastav, na način da je Kandidacijski odbor Državnog odvjetništva Republike Hrvatske Kolegij Državnog odvjetništva Republike Hrvatske, a kandidacijske odbore županijskih državnih odvjetništava čine svi državni odvjetnici i svi zamjenici državnih odvjetnika imenovani u državna odvjetništva na području županijskog državnog odvjetništva. Način rada kandidacijskih odbora propisat će se Poslovníkom o radu kandidacijskih odbora koji donosi Glavni državni odvjetnik Republike Hrvatske.

Uz članak 11.

Ovim člankom propisuje se da će Vijeće najkasnije šest mjeseci prije isteka mandata članova Vijeća od Kandidacijskog odbora Državnog odvjetništva Republike Hrvatske i kandidacijskih odbora županijskih državnih odvjetništava zatražiti prijedloge kandidata iz reda zamjenika državnih odvjetnika. Vijeće će također najkasnije šest mjeseci prije isteka mandata članova Vijeća obavijestiti i dekane svih pravnih fakulteta u Republici Hrvatskoj i Hrvatski sabor o isteku mandata članovima Vijeća koje oni biraju odnosno imenuju, kako bi se pravovremeno proveli postupci izbora odnosno imenovanja članova Vijeća.

Uz članak 12.

Ovim člankom propisuje se nadležnost Povjerenstva da svojom odlukom odredi dan provedbe izbora te da od dana raspisivanja izbora do dana izbora mora proteći najmanje 30 dana.

Uz članak 13.

Ovim člankom propisuje se da kandidat za člana Vijeća može biti svaki zamjenik državnog odvjetnika koji najmanje pet godina obnaša dužnost zamjenika u državnom odvjetništvu za čiju se razinu bira, osim onoga kojemu je posljednje četiri godine izrečena stegovna kazna te nisu ispunjeni uvjeti za njezino brisanje iz evidencije. Državni odvjetnici ne mogu biti kandidati za članove Vijeća, a kandidat za člana Vijeća mora dati pisani pristanak na kandidaturu.

Uz članak 14.

Ovim člankom propisuje se da prijedlog kandidata iz reda zamjenika državnih odvjetnika mora osigurati zastupljenost kandidata iz Državnog odvjetništva Republike Hrvatske, županijskih i općinskih državnih odvjetništava. Pravo predlaganja kandidata za članove Vijeća na Kandidacijskom odboru Državnog odvjetništva Republike Hrvatske i kandidacijskim odborima županijskih državnih odvjetništava imaju svi državni odvjetnici i zamjenici. Na temelju podnesenih prijedloga Kandidacijski odbor Državnog odvjetništva Republike Hrvatske i kandidacijski odbori županijskih državnih odvjetnika glasovanjem određuju po jednog kandidata koji se bira iz reda zamjenika Glavnog državnog odvjetnika Republike Hrvatske, iz reda zamjenika županijskih i iz reda općinskih državnih odvjetnika. Kandidacijski odbori svoje prijedloge za članove Vijeća Povjerenstvu moraju dostaviti najkasnije u roku od 15 dana od dana raspisivanja izbora.

Uz članak 15.

Ovim člankom propisuje se da će Povjerenstvo sastaviti liste za članove Vijeća iz reda zamjenika Glavnog državnog odvjetnika Republike Hrvatske, zamjenika županijskih državnih odvjetnika i zamjenika općinskih državnih odvjetnika te da se kandidati u liste unose prema abecednom redu svojih prezimena uz naznaku državnog odvjetništva u kojem kandidat obnaša državnoodvjetničku dužnost. Povjerenstvo će u roku od 48 sati od predaje kandidature objaviti listu svih pravovaljano predloženih kandidata na mrežnoj stranici Državnoodvjetničkog vijeća.

Uz članak 16.

Ovim člankom propisuje se da pravo glasa na izborima za članove Vijeća iz reda zamjenika državnih odvjetnika imaju svi državni odvjetnici i zamjenici državnih odvjetnika u Republici Hrvatskoj te da za liste kandidata za članove Vijeća glasuju svi državni odvjetnici i zamjenici državnih odvjetnika.

Uz članak 17.

Ovim člankom ustanovljuju se izborni odbori i propisuje se njihov sastav.

Uz članak 18.

Ovim člankom propisuje da Povjerenstvo određuje izborna mjesta te da će najkasnije osam dana prije izbora objaviti izborna mjesta.

Uz članke 19. – 22.

Ovim člancima propisuje se način provođenja glasovanja za izbor članova Vijeća, sadržaj glasačkog listića te vrijeme trajanja glasovanja.

Uz članke 23. – 24.

Ovim člancima propisuju način utvrđivanja rezultata glasovanja na izbornom mjestu i sadržaj zapisnika izbornog odbora.

Uz članak 25.

Ovim člankom propisuje se postupak ponavljanja glasovanja u slučaju kada kandidati na listi za članove Vijeća ostvare isti broj glasova, kada se izbori ponavljaju samo za tu listu kandidata, a na ponovljenim izborima na listu ulaze samo oni kandidati koji su ostvarili isti broj glasova.

Uz članak 26.

Ovim člankom propisuju se da rezultate izbora za članove Vijeća utvrđuje Povjerenstvo te da su za članove Vijeća izabrani oni kandidati koji su dobili najveći broj glasova.

Uz članke 27. – 30.

Ovim člancima propisuje se postupak zaštite izbora za članove Vijeća iz reda zamjenika državnih odvjetnika. Člankom 27. propisuje se nadležnost Povjerenstva za kontrolu zakonitosti izbornog postupka kroz podnošenje prigovora zbog nepravilnosti u postupku kandidiranja i izbora. Protiv rješenja Povjerenstva podnositelj prigovora ima pravo žalbe Kolegiju Državnog odvjetništva Republike Hrvatske. Člankom 28. propisuju se posljedice utvrđenih nepravilnosti, a člankom 29. pravo na žalbu protiv odluke Povjerenstva koja se podnosi Kolegiju Državnog odvjetništva Republike Hrvatske. Člankom 30, propisan je nesuspendivni učinak podnesenih pravnih sredstava odnosno da njihovo podnošenje ne odgađa obavljanje izbornih radnji koje su propisane ovim Zakonom.

Uz članak 31.

Ovim člankom propisuje se da se sredstva za pokriće troškova izbora osiguravaju u proračunu Državnoodvjetničkog vijeća.

Uz članak 32.

Ovim člankom propisuje se izbor dva člana Vijeća iz reda sveučilišnih profesora pravnih znanosti, i to tako da članove biraju svi profesori pravnih fakulteta u Republici Hrvatskoj.

Uz članak 33.

Ovim člankom propisuje da dva člana Vijeća imenuje Hrvatski sabor iz redova svojih zastupnika, od kojih je jedan iz redova oporbe.

Uz članak 34.

Ovim člankom propisuje se stupanje na dužnost izabranog člana Vijeća te situacija kada izabrani član Vijeća ne stupi na dužnost. Nadalje, propisuje se i da se predsjedniku i članovima Vijeća izdaje službena iskaznica čiji oblik i sadržaj propisuje Vijeće.

Uz članak 35.

Ovim člankom propisuje se stupanje na dužnost člana Vijeća te postupak izbora odnosno imenovanja drugog člana Vijeća u slučaju kada pojedinom članu Vijeća dužnost prestane prije isteka vremena na koje je izabran odnosno imenovan.

Uz članak 36.

Ovim člankom propisuje se davanje prisega članova Vijeća pred Glavnim državnim odvjetnikom Republike Hrvatske i sadržaj prisega. Nakon što najmanje šest članova Vijeća u novom sazivu položi prisegu, Glavni državni odvjetnik Republike Hrvatske odmah saziva prvu konstituirajuću sjednicu Vijeća kojom predsjedava član Vijeća koji ima najdulji dužnosnički staž do izbora predsjednika Vijeća.

Uz članak 37.

Ovim člankom radi sprječavanja mogućeg sukoba interesa propisuje se da za vrijeme obnašanja dužnosti člana Vijeća zamjenici državnih odvjetnika ne mogu biti imenovani na državnoodvjetničku dužnost u državnom odvjetništvu višeg stupnja niti mogu biti izabrani za državnog odvjetnika.

Uz članak 38.

Ovim člankom propisuju se razlozi za prestanak dužnosti člana Vijeća, razlozi za razrješenje dužnosti člana Vijeća te postupak njegovog razrješenja.

Uz članak 39.

Ovim člankom propisuje se obveza suda da Vijeću dostavi pravomoćne presude za kaznena djela izrečene članu Vijeća te o tome obavijesti Kolegij Državnog odvjetništva Republike Hrvatske, sve radi utvrđivanja eventualnih zapreka za obnašanje dužnosti člana Vijeća. Također se propisuje pokretanje postupka radi utvrđivanja trajnog gubitka sposobnosti za obavljanje dužnosti člana Vijeća iz reda zamjenika državnih odvjetnika kojeg za člana Vijeća pokreće predsjednik Vijeća, a za predsjednika najmanje tri člana Vijeća.

Uz članak 40.

Ovim člankom propisuju se razlozi za udaljenje člana Vijeća od dužnosti i način donošenja ove odluke.

Uz članak 41.

Ovim člankom propisuju se poslovi iz djelokruga Vijeća. Propisano je i da će sadržaj, oblik i način vođenja očevidnika državnih odvjetnika i zamjenika državnih odvjetnika Vijeće urediti pravilima.

Uz članak 42.

Ovim člankom propisuju se razlozi i postupak za izuzeće članova Vijeća u postupcima iz djelokruga Vijeća radi osiguranja nepristranosti članova Vijeća te sprječavanja sukoba interesa članova Vijeća.

Uz članke 43. – 46.

Ovim člancima propisuje se način rada i način donošenja odluka Vijeća – sazivanje sjednica i odlučivanje većinom glasova svih članova te ovlasti i dužnosti predsjednika Vijeća, kojeg članovi biraju među sobom tajnim glasovanjem iz reda zamjenika Glavnog državnog odvjetnika Republike Hrvatske. Način rada Vijeća posebno se propisuje Poslovníkom Vijeća.

Uz članak 47.

Ovim člankom se propisuje da stručne, administrativne i računovodstvene poslove za Vijeće obavlja Tajništvo na čelu kojeg je tajnik Vijeća te da se unutarnje ustrojstvo i druga pitanja od značaja za organizaciju i rad Vijeća propisuju Pravilnikom o unutarnjem redu Vijeća, koji donosi predsjednik Vijeća uz suglasnost ministra nadležnog za poslove pravosuđa.

Uz članak 48.

Ovim člankom propisuje da se slobodna mjesta zamjenika državnih odvjetnika popunjavaju sukladno planu popunjavanja slobodnih zamjeničkih mjesta u svim državnim odvjetništvima koji donosi Glavni državni odvjetnik Republike Hrvatske uz prethodnu suglasnost ministra nadležnog za poslove pravosuđa.

Uz članak 49.

Ovim člankom propisuje se postupak trajnog premještaja. Također se propisuje da u postupku popune slobodnih mjesta zamjenika državnih odvjetnika prednost ima popuna trajnim premještajem, i to do najviše 30% slobodnih mjesta zamjenika državnih odvjetnika predviđenih planom.

Uz članak 50.

Ovim člankom propisuje se premještaj zamjenika državnih odvjetnika u slučaju ukidanja i preustroja (spajanje, pripajanje i razdvajanje) državnih odvjetništava.

Uz članak 51.

Ovim člankom propisuju se opći uvjeti za imenovanje zamjenika državnih odvjetnika.

Uz članak 52.

Ovim člankom propisuju se posebni uvjeti za imenovanje zamjenika općinskih i županijskih državnih odvjetnika te za zamjenika Glavnog državnog odvjetnika Republike Hrvatske. U odnosu na trenutno važeći tekst Zakona o državnom odvjetništvu propisuju se stroži uvjeti za

imenovanje zamjenika županijskih državnih odvjetnika (10 umjesto 8 godina obnašanja dužnosti).

Uz članak 53.

Ovim člankom propisuju se prava pripadnika nacionalnih manjina sukladno odredbama Ustavnog zakona o pravima nacionalnih manjina.

Uz članak 54.

Ovim člankom propisuje se poseban uvjet za napredovanje zamjenika državnog odvjetnika u više državno odvjetništvo, a to je najmanje ocjena „uspješno obnaša dužnost“.

Uz članak 55.

Ovim člankom propisuje se obveza državnog odvjetnika da obavijesti Glavnog državnog odvjetnika Republike Hrvatske o potrebi za imenovanjem zamjenika državnog odvjetnika te se propisuje način objave oglasa o popunjavanju slobodnih mjesta zamjenika državnog odvjetnika.

Uz članak 56.

Ovim člankom propisuje se postupak imenovanja zamjenika općinskog državnog odvjetnika iz reda kandidata koji su završili Državnu školu za pravosudne dužnosnike, u kojem se postupku u obzir uzima završna ocjena u Školi te razgovor pred Vijećem. Člankom se propisuju i mehanizmi izjednačavanja vrednovanja završnih ocjena postignutih temeljem različitih mjerila. Na temelju navedenih kriterija utvrđuje se redoslijed kandidata te vrši imenovanje kandidata koji ostvaruju najveći broj bodova. Za navedene kandidate prije imenovanja provodi se psihološko testiranje i sigurnosna provjera, a za zamjenika državnog odvjetnika se ne može imenovati kandidat koji ne zadovolji na psihološkom testiranju i kandidat u odnosu na kojeg se utvrdi postojanje sigurnosnih zapreka. Radi objektivizacije i jačanja transparentnosti postupka imenovanja propisan je sadržaj i način vođenja razgovora s kandidatima te je propisano da se Vijeće mora pridržavati redoslijeda kandidata prema ukupnom zbroju postignutih bodova.

Uz članke 57. – 58.

Ovim člancima propisuje se postupak imenovanja zamjenika u više državno odvjetništvo. U postupku se uzima u obzir ocjena obnašanja dužnosti te razgovor pred Vijećem odnosno isključivo ocjena razgovora pred Vijećem za kandidate za zamjenika Glavnog državnog odvjetnika Republike Hrvatske koji nisu pravosudni dužnosnici. Na temelju navedenih kriterija utvrđuje se redoslijed kandidata te vrši imenovanje kandidata koji ostvaruju najveći broj bodova. Za kandidate za zamjenika Glavnog državnog odvjetnika Republike Hrvatske koji nisu pravosudni dužnosnici u ovom se postupku provodi i sigurnosna provjera te se za zamjenika državnog odvjetnika ne može imenovati kandidat u odnosu na kog se utvrdi postojanje sigurnosnih zapreka. Radi objektivizacije i jačanja transparentnosti postupka

imenovanja propisan je sadržaj i način vođenja razgovora s kandidatima te je propisano da se Vijeće mora pridržavati redoslijeda kandidata prema ukupnom zbroju postignutih bodova.

Uz članak 59.

Ovim člankom propisuje se postupak pribavljanja mišljenja u postupku imenovanja zamjenika državnih odvjetnika, u kom će Vijeće zatražiti mišljenje o svim kandidatima od nadležnih županijskih državnih odvjetnika i kolegija, kako bi se osigurao izbor što kvalitetnijih kandidata, a s obzirom da državni odvjetnici i kolegiji poznaju kandidate iz sustava odnosno njihov stručni rad. Mišljenje kolegija i nadležnog državnog odvjetnika ne obvezuje Vijeće koje samostalno odlučuje. Posebno se propisuje način pribavljanja mišljenja od tijela i pravnih osoba izvan sustava državnog odvjetništva. U postupku davanja mišljenja nadležni državni odvjetnik obavlja razgovor s kandidatima te u roku od 60 dana Vijeću dostavlja pisana obrazložena mišljenja.

Uz članak 60.

Ovim člankom propisuje se način dostave i objave odluke o imenovanju zamjenika državnog odvjetništva te rok u kojem imenovani zamjenik državnog odvjetnika mora stupiti na dužnost. U slučaju protoka navedenog roka u kojem kandidat ne stupi na dužnost smatra se da nije ni imenovan.

Uz članak 61.

Ovim člankom propisuje se obveza polaganja prisege imenovanog zamjenika državnog odvjetnika pred predsjednikom ili drugim članom Vijeća kojeg on odredi.

Uz članak 62.

Ovim člankom propisuju se slučajevi kada Vijeće može poništiti odluku o imenovanju.

Uz članak 63.

Ovim člankom propisani su uvjeti za prestanak dužnosti zamjenika državnog odvjetnika. Ovim člankom određuje se način donošenja odluke o prestanku dužnosti.

Uz članak 64.

Ovim člankom propisani su razlozi za razrješenje od dužnosti zamjenika državnog odvjetnika.

Uz članak 65.

Ovim člankom propisan je postupak za razrješenje zamjenika državnog odvjetnika, odnosno tko je ovlašten za podnošenje zahtjeva za razrješenje.

Uz članak 66.

Ovim člankom propisuje se obvezno omogućavanje zamjeniku državnog odvjetnika čije se razrješenje traži da se izjasni o podnesenom zahtjevu za razrješenje.

Uz članak 67.

Ovaj članak propisuje oblik donošenja odluke o razrješenju zamjenika državnog odvjetnika te mogućnost izjavljivanja pravnog lijeka protiv nje.

Uz članak 68.

Ovim člankom propisuje se rok za donošenje odluke o razrješenju kada zamjenik državnog odvjetnika podnese sam zahtjev za razrješenje.

Uz članak 69.

Ovim člankom propisuju se uvjeti za imenovanje županijskog državnog odvjetnika koji se imenuje na četiri godine na prijedlog Glavnog državnog odvjetnika Republike Hrvatske, uz prethodno mišljenje Kolegija Državnog odvjetništva Republike Hrvatske iz reda državnih odvjetnika i zamjenika županijskog državnog odvjetnika ili zamjenika Glavnog državnog odvjetnika Republike Hrvatske, koji su najmanje dvije godina obnašali državnoodvjetničku dužnost u županijskom državnom odvjetništvu.

Uz članak 70.

Ovim člankom propisuju se uvjeti za imenovanje općinskog državnog odvjetnika koji se imenuje na četiri godine na prijedlog Glavnog državnog odvjetnika Republike Hrvatske, uz prethodno mišljenje kolegija županijskoga državnog odvjetništva i županijskoga državnog odvjetnika iz reda državnih odvjetnika i zamjenika državnih odvjetnika.

Uz članak 71.

Ovim člankom propisano je ograničenje mandata državnih odvjetnika na najviše dva mandata kako bi se drugim zamjenicima državnih odvjetnika otvorila mogućnost za kandidiranje za državnog odvjetnika te omogućilo Vijeću da na ovu dužnost imenuje najbolje kandidate.

Uz članke 72. – 73.

Ovim člancima propisuje se rok u kojem Vijeće treba pokrenuti postupak za imenovanje državnih odvjetnika, način objave oglasa o slobodnim mjestima županijskih i općinskih državnih odvjetnika te sadržaj prijave za imenovanje državnog odvjetnika kojoj se prilaže i program rada.

Uz članak 74.

Ovim člankom propisano je davanje mišljenja na zahtjev Vijeća u postupku imenovanja državnih odvjetnika od Kolegija Državnog odvjetništva Republike Hrvatske za kandidate za županijskog državnog odvjetnika, a za općinskog i od kolegija županijskog državnog odvjetništva i županijskog državnog odvjetnika kao i rok u kojem se ista trebaju dostaviti. Vijeće Glavnom državnom odvjetniku Republike Hrvatske dostavlja mišljenja i traži njegov prijedlog. Odluku o imenovanju Vijeće donosi u roku od 30 dana od primitka prijedloga Glavnog državnog odvjetnika Republike Hrvatske, koji Vijeće u postupku ne obvezuje. Također je propisano ponavljanje postupka ako se na oglas ne javi niti jedan kandidat, ako

Glavni državni odvjetnik Republike Hrvatske ne da prijedlog niti za jednog kandidata ili Vijeće između kandidata koji su se javili na oglas ne imenuje državnog odvjetnika.

Uz članak 75.

Ovim člankom propisuje se dostava obrazložene odluke o imenovanju državnog odvjetnika svim kandidatima u roku od 15 dana te njezina objava u Narodnim novinama i mrežnoj stranici Vijeća.

Uz članak 76.

Ovim člankom propisuje se davanje prisege imenovanih županijskih i općinskih državnih odvjetnika pred Glavnim državnim odvjetnikom Republike Hrvatske.

Uz članak 77.

Ovim člankom propisuje se rok u kojem imenovani državni odvjetnik mora stupiti na dužnost te da se, ako ne stupi na dužnost u tom roku, smatra da nije niti imenovan.

Uz članak 78.

Ovim člankom propisuju se razlozi za prestanak dužnosti državnog odvjetnika.

Uz članak 79.

Ovim člankom propisuju se razlozi za razrješenje županijskog i općinskog državnog odvjetnika.

Uz članak 80.

Ovim člankom propisuje se da odluku o prestanku dužnosti i odluku o razrješenju državnog odvjetnika donosi Vijeće.

Uz članak 81.

Ovim člankom uređuje se postupak razrješenja, na način da se određuje ovlaštenu predlagatelj prijedloga za razrješenje državnog odvjetnika (Glavni državni odvjetnik Republike Hrvatske, nadležni županijski državni odvjetnik i ministar nadležan za poslove pravosuđa), kao i obveza Vijeća za obavještavanje državnog odvjetnika protiv kojeg je pokrenut postupak razrješenja o postupku i razlozima za pokretanje postupka.

Uz članak 82.

Ovim člankom propisuje se obveza Vijeća da prije donošenja odluke o razrješenju državnog odvjetnika zatraži mišljenje Kolegija Državnog odvjetništva Republike Hrvatske. Propisuje se i da odluka o razrješenju mora biti u pisanom obliku i obrazložena te da protiv nje žalba nije dopuštena, već da je moguće pokrenuti upravni spor.

Uz članak 83.

Ovim člankom propisuje se da razriješeni državni odvjetnik nastavlja s radom kao zamjenik državnog odvjetnika u državnom odvjetništvu u kojem je bio imenovan za zamjenika. Ako ocijeni da je bivši državni odvjetnik počinio djelo koje odgovara stegovnom djelu, Glavni državni odvjetnik Republike Hrvatske dužan je protiv takvog zamjenika državnog odvjetnika pokrenuti stegovni postupak.

Uz članak 84.

Ovim člankom propisuje se da će Glavni državni odvjetnik Republike Hrvatske ovlastiti zamjenika državnog odvjetnika istog ili drugog državnog odvjetništva da obavlja poslove državnog odvjetnika do imenovanja novog državnog odvjetnika, ako državni odvjetnik prestane obnašati svoju dužnost prije isteka mandata na koji je imenovan.

Uz članak 85.

Ovim člankom propisuju se stegovna djela zamjenika državnog odvjetnika, a posebno je propisano kada će se smatrati da zamjenik državnog odvjetnika neopravdano obavlja državnoodvjetničku dužnost, kada neuredno obavlja državnoodvjetničku dužnost te stegovno djelo zloporabe dužnosti.

Uz članak 86.

Ovim člankom propisane su stegovne kazne koje se mogu izreći za počinjeno stegovno djelo, a to su ukor, novčana kazna i razrješenje od dužnosti. Kod odlučivanja o odgovornosti i kazni za stegovno djelo na odgovarajući se način primjenjuju odredbe Kaznenog zakona.

Uz članak 87.

Ovim člankom propisuju se pravne posljedice izricanja pojedine stegovne kazne (zabrana imenovanja u određenom vremenskom razdoblju).

Uz članak 88.

Ovaj članak regulira pitanja zastare stegovnog postupka. Vrijeme zastare za vođenje stegovnog postupka nastupa protekom roka od šest godina od dana počinjenja stegovnog djela. Ako stegovno djelo povlači kaznenu odgovornost, stegovni postupak može se pokrenuti u vremenu u kojem zastarijeva pokretanje kaznenog postupka, pod uvjetom da je taj postupak pokrenut. Izvršenje stegovne kazne zastarijeva za godinu dana od njezine pravomoćnosti.

Uz članak 89.

Ovaj članak propisuje nadležnost Vijeća za provedbu stegovnog postupka u prvom stupnju i postupanje u slučaju da je protiv člana Vijeća iz reda zamjenika državnog odvjetništva pokrenut stegovni postupak.

Uz članak 90.

Ovaj članak propisuje ovlaštene predlagatelje za pokretanje stegovnog postupka (državni odvjetnik u kojem zamjenik državnog odvjetnika obavlja državnoodvjetničku dužnost, viši državni odvjetnik, Glavni državni odvjetnik Republike Hrvatske ili ministar nadležan za poslove pravosuđa). Također se propisuje i dužnost državnog odvjetnika u državnom odvjetništvu u kojem zamjenik obnaša dužnost na podnošenje zahtjeva za pokretanje postupka u slučaju osnovane sumnje da je zamjenik državnog odvjetnika počinio stegovno djelo, kao i način provođenja izvida u stegovnom postupku.

Uz članak 91.

Ovim člankom propisuje se da se zahtjev za pokretanje stegovnog postupka podnosi u pisanom obliku i sadrži osnovne podatke o zamjeniku državnog odvjetnika čija se stegovna odgovornost traži, kao i opis djela, dokaze i prijedlog za izricanje stegovne kazne. Vijeće odmah zakazuje ročište na koje poziva zamjenika državnog odvjetnika i podnositelja zahtjeva. Propisuje se i postupanje Vijeća u slučaju kada zamjenik koji je uredno pozvan bez opravdanog razloga ne dođe na ročište odnosno ne opravda svoj izostanak te koji očito izbjegava dolazak na ročište, u kojim slučajevima Vijeće može donijeti odluku o zahtjevu za pokretanje stegovnog postupka bez njegove nazočnosti. Člankom se propisuje da posebna žalba protiv odluke o pokretanju stegovnog postupka nije dopuštena.

Uz članak 92.

Ovim člankom propisano je da će Vijeće, ako se traži izricanje stegovne kazne razrješenja od dužnosti, bez odgode odlučiti o zahtjevu o privremenom udaljenju od dužnosti, protiv koje odluke je dopuštena žalba koja ne odgađa izvršenje odluke.

Uz članak 93.

Ovim člankom propisuje se mogućnost izmjene odnosno dopune zahtjeva za pokretanje stegovnog postupka od strane podnositelja te rok i postupak zakazivanja rasprave.

Uz članak 94.

Ovim člankom propisuje se da se zamjeniku državnog odvjetnika protiv kojeg se vodi postupak mora omogućiti iznošenje obrane te da se postupak može provesti i bez njegove nazočnosti ukoliko je očito da izbjegava dolazak na ročište. Propisuje se javno proglašavanje odluke, s time da je javnost isključena s glasovanja i donošenja odluke, kao i da odluka mora biti otpremljena u roku od 15 dana od donošenja.

Uz članak 95.

Ovaj članak uređuje kome se podnosi pravni lijek protiv odluke kojom je utvrđena njegova stegovna odgovornost. Zamjenik državnog odvjetnika ima pravo protiv odluke kojom je utvrđena njegova stegovna odgovornost, zamjenik državnog odvjetnika ima pravo pokrenuti upravni spor pred Visokim upravnim sudom Republike Hrvatske.

Uz članak 96.

Ovaj članak propisuje odgovarajuću primjenu odredaba Zakona o kaznenom postupku koje se odnose kazneni postupak za kaznena djela za koja je propisana novčana kazna ili kazna zatvora do pet godina na stegovni postupak, ako ovim Zakonom nije drukčije određeno. Odredbe Zakona o kaznenom postupku ne primjenjuju se u odnosu na odredbe o izvanrednim pravnim lijekovima, dok se samo iznimno može dopustiti obnova postupka.

Uz članke 97. – 99.

Ovim člancima uređuje se postupak privremenog udaljenja od dužnosti. Propisuje se kada će zamjenik državnog odvjetnika obavezno biti udaljen od dužnosti i kada može biti udaljen, tko može podnijeti zahtjev za udaljenje zamjenika državnog odvjetnika od dužnosti i tko donosi odluku o privremenom udaljenju od dužnosti. Glavni državni odvjetnik Republike Hrvatske donosi odluku ukoliko je protiv zamjenika pokrenut kazneni postupak zbog kaznenog djela za koje je predviđena kazna zatvora od pet godina ili teža kazna ili dok se nalazi u istražnom zatvoru, odnosno zbog osude za kazneno djelo koje ga čini nedostojnim obavljanja državnoodvjetničke dužnosti, dok Vijeće donosi odluku u svim drugim slučajevima kada zamjenik državnog odvjetnika može biti privremeno udaljen od dužnosti. Odluka o privremenom udaljenju mora biti u pisanom obliku i obrazložena. Protiv odluke o privremenom udaljenju koja je donesena u stegovnom postupku žalba je dopuštena i o njoj odlučuje Vrhovni sud Republike Hrvatske, dok u ostalim slučajevima nije dopuštena, ali se može pokrenuti upravni spor. Člankom se određuje trajanje privremenog udaljenja od obavljanja dužnosti, pravo zamjenika državnog odvjetnika na polovinu plaće za vrijeme privremenog udaljenja te obveza Vijeća da u slučaju privremenog udaljenja zamjenika državnog odvjetnika od obavljanja dužnosti mora provesti stegovni postupak u roku od godine dana.

Uz članke 100. – 101.

Ovim se člancima detaljno propisuje obveza i način podnošenja izvješće o imovini državnih odvjetnika i zamjenika državnih odvjetnika te njihovih bračnih i izvanbračnih drugova, životnih partnera i maloljetne djece Vijeću. Odredbe važećeg Zakona o imovinskim karticama državnih odvjetnika i zamjenika državnih odvjetnika izmijenjene su sukladno odredbama Zakona o sprečavanju sukoba interesa, na koji su način svi dužnici, državni i pravosudni, izjednačeni u izvršavanju ove obveze. Detaljno se propisuju podaci koji se unose u izvješće o imovini državnih odvjetnika i zamjenika državnih odvjetnika, način objave ovih podataka na mrežnoj stranici Vijeća te način vođenja evidencije izvješća i kontrola podnesenih izvješća. U odnosu na tekst važećeg Zakona o državnom odvjetništvu, odredbe o objavi podataka o imovini državnih odvjetnika i zamjenika državnih odvjetnika izmijenjene su na način da se svi podaci o imovini državnih odvjetnika i zamjenika državnih odvjetnika, zaštićeni propisima o zaštiti osobnih podataka, javno objavljuju na stranici Vijeća, dok su do sada bili dostupni isključivo na pojedinačni zahtjev koji sadržava svrhu i pravni temelj za korištenje osobnih podataka sukladno Zakonu o zaštiti osobnih podataka te vodeći računa o načelu razmjernosti. Navedene izmjene predlažu se radi jačanja transparentnosti i nepristranosti te sprječavanja sukoba interesa i drugih nedopuštenih utjecaja u obnašanju državnoodvjetničke dužnosti.

Uz članak 102.

Ovim člankom propisuje se da oblik i sadržaj obrasca izvješća o imovini državnog odvjetnika ili zamjenika državnog odvjetnika te način podnošenja propisuje Vijeće, a da podaci javno objavljuju na mrežnoj stranici Vijeća, osim onih zaštićenih propisima o zaštiti osobnih podataka.

Uz članak 103.

Ovim člankom propisuje se da Vijeće vodi evidenciju izvješća o imovini i kontrolira imovinske kartice državnih odvjetnika i njihovih zamjenika, kao i postupanje Vijeća sa imovinskim karticama državnih odvjetnika i zamjenika državnih odvjetnika i usporedba navedenih podataka sa podacima Porezne uprave i drugih tijela koja raspolažu o imovini državnih odvjetnika i zamjenika državnih odvjetnika. Vijeće će također zatražiti od državnog odvjetnika ili zamjenika državnog odvjetnika pisano očitovanje ako u imovinskoj kartici nisu navedeni podaci o načinu stjecanja te imovine. Ako se iz podataka koje je Vijeće pribavilo razlikuju od podataka koje je državni odvjetnik odnosno zamjenik državnog odvjetnika naveo u izvješću, Vijeće će o tome obavijestiti državnog odvjetnika u kojem zamjenik državnog odvjetnika obnaša dužnost odnosno neposredno višeg državnog odvjetnika radi pokretanja stegovnog postupka. Također, ako se iz očitovanja državnog odvjetnika odnosno zamjenika državnog odvjetnika utvrdi nesrazmjer u odnosu na vrijednost i način stjecanja imovine, Vijeće će o tome obavijestiti Poreznu upravu Ministarstva financija.

Uz članak 104.

Ovaj članak propisuje da Vijeće ima posebna sredstva za rad koja se osiguravaju u državnom proračunu. Predsjednik Vijeća je naredbodavac za izvršenje financijskog plana Vijeća.

Uz članak 105.

Ovaj članak određuje da predsjednik i članovi Vijeća imaju pravo na naknadu nastalih troškova, naknadu troškova zbog neostvarene plaće ili zarade te nagradu. Odluku o uvjetima ostvarenja te visini ovih prava donosi Vlada Republike Hrvatske.

Uz članak 106.

Ovim člankom propisuje se da će se nedovršeni postupci pred Vijećem dovršiti po odredbama zakona koji je bio na snazi na dan stupanja na snagu ovoga Zakona.

Uz članak 107.

Ovim člankom propisuje se da se ograničenje mandata iz članka 71. ovoga Zakona, na koje se imenuje županijski ili općinski državni odvjetnik primjenjuje na sve osobe koje su do dana stupanja na snagu ovoga Zakona bili državni odvjetnici, zbog čega ova odredba ima povratno (retroaktivno) djelovanje. Člankom 69. stavkom 2. i člankom 70. stavkom 2. ovoga Zakona propisuje se da županijskog i općinskog državnog odvjetnika imenuje Državnoodvjetničko vijeće na vrijeme od četiri godine, dok je člankom 71. stavkom 1. ovoga Zakona propisano da županijski i općinski državni odvjetnik ne mogu biti imenovani na više od dva mandata, čime

je vrijeme na koje jedna osoba može biti imenovana na rukovodeću dužnost u državnom odvjetništvu ograničena na najviše osam godina. U skladu s namjerom da se obnašanje rukovodećih dužnosti u državnom odvjetništvu ograniči za pojedinca na najviše osam godina, propisano je da se postavljeno ograničenje odnosi i na protekle mandate odnosno na mandate koji su u tijeku u vrijeme stupanja na snagu ovoga Zakona. Bez navedenog ograničenja odnosno bez uračunavanja ranijih mandata, pojedine osobe mogle bi rukovodeće dužnosti u državnom odvjetništvu obnašati 16 pa i više godina. Pored toga, osobe koje bi po prvi put bile imenovane na ovu dužnost nakon stupanja na snagu ovoga Zakona bile bi u neravnopravnom položaju u odnosu na osobe koje su prethodno obnašale dužnost državnog odvjetnika kroz dva ili čak više mandata.

Uz članak 108.

Ovim člankom propisuje se način usklađenja ocjena obnašanja dužnosti prema propisima koji su vrijedili do dana stupanja na snagu ovoga Zakona, a s obzirom da ocjene prema važećem sustavu i prema prijedlogu novog Zakona o državnom odvjetništvu nisu iskazane u istom broju bodova.

Uz članak 109.

Ovim člankom propisuje se rok od šest mjeseci od dana stupanja na snagu ovoga Zakona u kojem je potrebno donijeti sve podzakonske akte koji proizlaze iz ovoga Zakona.

Uz članak 110.

Ovim člankom propisuje se stupanje Zakona na snagu.

PRILOG - Izvješće o provedenom savjetovanju sa zainteresiranom javnošću

OBRAZAC IZVJEŠĆA O PROVEDENOM SAVJETOVANJU SA ZAINTERESIRANOM JAVNOŠĆU	
Naslov dokumenta	Nacrt prijedloga Zakona Državnoodvjetničkom vijeću
Stvaratelj dokumenta, tijelo koje provodi savjetovanje	Ministarstvo pravosuđa
Svrha dokumenta	Glavni ciljevi donošenja ovog Prijedloga zakona o Državnoodvjetničkom vijeću su izdvajanje odredbi o Državnoodvjetničkom vijeću iz Zakona o državnom odvjetništvu u poseban zakon, povećanje učinkovitosti i transparentnosti u radu Vijeća te ubrzanje i objektivizacija postupaka imenovanja državnih odvjetnika i zamjenika državnih odvjetnika.
Datum dokumenta	06.02.2018.
Verzija dokumenta	I.
Vrsta dokumenta	Nacrt prijedloga Zakona
Naziv nacrta zakona, drugog propisa ili akta	Nacrt prijedloga Zakona o Državnoodvjetničkom vijeću
Jedinstvena oznaka iz Plana donošenja zakona, drugih propisa i akata objavljenog na internetskim stranicama Vlade	54
Naziv tijela nadležnog za izradu nacrta	Ministarstvo pravosuđa
Koji su predstavnici zainteresirane javnosti bili uključeni u postupak izrade odnosno u rad stručne radne skupine za izradu nacrta?	Predstavnici državnog odvjetništva i Državnoodvjetničkog vijeća
Je li nacrt bio objavljen na internetskim stranicama ili na drugi odgovarajući način? Ako jest, kada je nacrt objavljen, na kojoj internetskoj stranici i koliko je vremena ostavljeno za savjetovanje? Ako nije, zašto?	Objava na portalu e-Savjetovanja 01.12.-30.12.2017.
Koji su predstavnici zainteresirane javnosti dostavili svoja očitovanja?	Dostupno u dokumentu Analiza dostavljenih primjedbi
ANALIZA DOSTAVLJENIH PRIMJEDBI Primjedbe koje su prihvaćene	Dostupno u dokumentu Analiza dostavljenih primjedbi

Primjedbe koje nisu prihvaćene i obrazloženje razloga za neprihvatanje	
Troškovi provedenog savjetovanja	Provedeno savjetovanje nije prouzročilo troškove

Izvešće o provedenom savjetovanju - Savjetovanje o Nacrtu prijedloga Zakona o Državnoodvjetničkom vijeću

Korisnik/Sekcija/Komentar	Odgovor
<p>Animira Šimundić; Poštovani, Respektirajući načelo ustavnosti, zakonitosti, posebice načelo pravednosti ovim komentaram ukazujemo neslaganje sa Prijedlogom Zakona o državnoodvjetničkom vijeću i to prvenstveno neslaganje sa čl. 56., a sve s obzirom na učinak i moguće štetne posljedice koje bi mogle nastati u odnosu na status potpisnica ostvaren od 2012. do 2014., sukladno tada važećem Zakonu o pravosudnoj akademiji (NN 153/09 i 127/10). Intencija zakonodavca od 2010. do 2015. bila je usmjerena na to da se ostvarenim statusom, bez ikakvog daljnjeg uvjeta, kandidatu u kojeg su uložena sredstva, koji je odgovorno i s uspjehom završio Državnu školu ekvivalentno tome osigura garancija za izravan i automatski prijem na slobodno dužnosničko mjesto u državnom odvjetništvu, na koji način su potpisnice ostvarile sve strogo propisane, dakle, maksimalne uvjete da ostvare legitiman cilj u vidu dužnosničkog statusa. Predloženim izmjenama naše pravo je dezavuirano time što ostvareni rezultati preračunavanjem s predloženim koeficijentom ne udovoljavaju niti sada predviđenom predloženom minimumu za kandidiranje, čime se zadire u naša već stečena prava. Osim toga, iako smo 2012. prošle eliminacijske kriterije i s uspjehom prošle mukotrpan put potvrđujući sposobnost obnašanja dužnosti zamjenika, aktualni propisi nas bez obzira na to svrstavaju u eliminacijski krug uvjetujući da se za pristup na razgovor pred Državnoodvjetničkim vijećem ponovno psihološki testiramo u postupku imenovanja zamjenika radi utvrđivanja sposobnosti za obnašanje dužnosti. Upravo se na opisane načine dvostruko intervenira u naša već stečena prava čime nas je zakonodavac doveo u neravnopravan položaj u odnosu na kolege koji su ostvarili status po novim pravilima. Sustav ulaska u sudačku i državnoodvjetničku profesiju u Republici Hrvatskoj reformiran je 2010. radi uvođenja objektivnih i transparentnih kriterija u postupku imenovanja sudaca i zamjenika državnih odvjetnika. Proklamirani cilj zakonodavca bio je da se provede organizirano dvogodišnje stručno usavršavanje i osposobljavanje kandidata za samostalno, odgovorno, neovisno i nepristrano obnašanje pravosudne dužnosti i stoga je u okviru Pravosudne akademije ustrojena Državna škola za pravosudne dužnosnike. Specifičnost tog sustava odražavala se u tome da se jedino i isključivo budući sudački/državnoodvjetnički kadar mogao popunjavati iz redova kandidata koji udovoljava iznimno strogim kriterijima, koji su najprije prošli psihološku provjeru, nakon čega su se regrutirali u opsežnom i zahtjevnom postupku upisa u Državnu školu koja je primala i bila dostupna malom broju kandidata, sukladno procjeni slobodnih radnih mjesta. Primljeni kandidati raspoređeni su na rad u sudove/državna odvjetništva u kojima će biti neophodan pravosudni kadar te im je dodijeljen status viših sudskih/državnoodvjetničkih savjetnika, čije se obrazovanje podmirivalo sredstvima iz državnog proračuna Republike Hrvatske. Nakon toga uslijedilo je njihovo dvogodišnje obrazovanje kroz Državnu školu koja se sastojala od teoretskog dijela i stručnih radionica, kao i praktičnog dijela u vidu nadziranja rada svakog kandidata od strane mentora, čija su se praktična znanja i sposobnosti nakon završene škole sveobuhvatno provjeravala kroz završni ispit. Ocjena na završnom ispitu u sebi je sadržavala više komponenti i to bodove ostvarene na prijamnom ispitu, bodove ostvarene na završnom ispitu (usmeni i pismeni) i bodove ostvarene iz ocjene mentora. Upravo su potpisnice na opisani način 2012. upisom u Državnu školu ušle u ekskluzivni krug kandidata za državnoodvjetničku profesiju, koju su s uspjehom završile, položile završni ispit 2014. i time stekle uvjete za imenovanje. Budući da smo u ovom pravnom poretku stekle sve uvjete</p>	<p>Prihvaća se</p>

za ostvarenje dužnosničkog statusa, na način koji je u to vrijeme bio jedini i isključiv, naše legitimno je očekivanje da u slučaju promjene propisa takva naša stečena prava ne bi mogla nestati. Tim više što smo krajem 2015. sudjelovale na natječaju za zamjenike državnog odvjetnika, ali smo splotom okolnosti samo smo nas tri u Republici Hrvatskoj do današnjeg dana ostale neimenovane od 30 kandidata koji su 2012. s nama upisali Državnu školu (natjecalo se oko 400 kandidata) za državnoodvjetničku profesiju. Opisani sustav obrazovanja i regrutiranja sudačkih/državnoodvjetničkih kadrova značajno je izmjenjen 2015. novom pravosudnom reformom kojom je omogućeno svima koji imaju položen pravosudni ispit i nakon toga 4 godine radnog staža na pravnim poslovima da steknu uvjete za obnašanje sudačke/državnoodvjetničke dužnosti na način da polože ispit u Državnoj školi bez prethodnog dvogodišnjeg obrazovanja ili bilo kakvih dodatnih uvjeta. Posljednje izmjene propisa skratile su i u bitnom olakšale put svima k ostvarenju prava na dužnosnički status. Naime, završetak Državne škole sveden je na formu polaganja ispita, kojeg su kandidati redovito uspješno apsolvirali. S obzirom na tako omasovljeni pristup ispitu, i to bez prethodnih prolazaka "filtera" u vidu upisa, testiranja i dvogodišnjeg školovanja, državna škola je u potpunosti banalizirana, čime je u potpunosti poništena svrha njenog postojanja i svedena na puku formu kojom je omogućeno velikom broju kandidata stjecanje uvjeta za ostvarenje dužnosničkog statusa. Dakle, po novom sustavu dovoljno je da kandidati polože ispit, usmeni i pismeni, i samo te dvije komponente ulaze u njihovu završnu ocjenu koja je odlučna karika prilikom izbora na dužnosničko mjesto. Komparirajući sustav od 2010.-2015. i aktualni razvidno je da su u bitnome različiti i po eliminacijskom dijelu koji je po propisima od 2010.-2015. proveden prije upisa u Državnu školu (bodovi na pravosudnom ispitu, psihotest i razgovor pred DOV-om), što su potpisnice prošle 2012., dok aktualni sustav eliminaciju kandidata, u što uključuje i potpisnice bez respektiranja njihovog prethodno stečenog statusa, uvodi nakon položenog završnog ispita, u fazi izbora za dužnosničko mjesto, kroz psiho test, i po najnovijem prijedlogu izmjena propisa limitiranjem bodovnog praga od 260 bodova na završnom ispitu kao odlučnom uvjetu za pristup na razgovor pred Državnoodvjetničkim vijećem. S obzirom da egzistiraju dvije kategorije kandidata sa stečenim pravom na ostvarenje dužnosničkog statusa, po prethodnom i sadašnjem sustavu, čiji su završni ispiti sadržajno i bodovno različiti, zakonodavac prilikom matematičkog sravnjivanja naših bodova sa završnog ispita (množenjem naših bodova sa koeficijentom 3) nije pribrojio sve odlučne faktore na našoj strani koji premašuju ovakav izračun. Takvo preračunavanje je nepravedno i predloženi koeficijent nije ekvivalent ostvarenja jednakosti nejednakih, već je u odnosu na nas degradirajući. Najnoviji Prijedlog Zakona o državnoodvjetničkom vijeću i to čl. 56., u suprotnosti je s našim legitimnim očekivanjem da se u slučaju promjene propisa neće zadirati u naša stečena prava, jer naši bodovi navedenim izračunom uopće nisu dostatni za pristupanje niti razgovoru pred Državnoodvjetničkim vijećem za što je potrebno imati ostvarenih više od 260 bodova, a iznimno i manje ako je broj kandidata s najmanje 260 bodova manji od broja zamjenika državnih odvjetnika koji se imenuju. Navedenim prijedlogom članka zadire se u naša prava stečena po prethodnim propisima. Kako se to ne bi dogodilo, u cilju uspostave ravnoteže s našim stečenim pravima, naši bodovi preračunavanjem ni u kom slučaju ne bi trebali biti ispod 260., jer promjena propisa ne smije utjecati na naš status koji je dovršen i utemeljen po ranijim propisima, a uz to u odnosu na nas vrijedi načelo zabrane povratnog djelovanja propisa (čl. 90. Ustava Republike Hrvatske). Da bi se udovoljilo načelu zakonitosti te se postiglo pravedno i objektivno izjednačavanje nas i kolega koji su po novim pravilima položili završni ispit predloženi koeficijent trebalo bi uvećati vrednujući sve naprijed navedene okolnosti koje su zanemarene (npr. uvećati ga za 0,5 tako da iznosi 3,5), ili našim ostvarenim bodovima sa završnog ispita dodati dodatnih 200 bodova kako bi se udovoljilo postavljenom kriteriju i sravnjivanju s najvišom mogućom završnom ocjenom prema važećim propisima. Nadalje, u prijedlogu izmjena propisa smanjen je broj bodova koje kandidat može dobiti na usmenom razgovoru pred Državnoodvjetničkim vijećem. Kako bi navedeno tijelo ipak zadržalo samostalnost i neovisnost pri izboru zamjenika, a što je i njegova ustavna zadaća, to je predložena izmjena u suprotnosti s navedenim jer takvim

bodovima kandidati ne konkuriraju međusobno. Osim toga, izbor zamjenika stavlja se u ruke Povjerenstva za polaganje završnog ispita, jer upravo Povjerenstvo odlučuje o tome je li kandidat zadovoljio na završnom ispitu, te im dodjeljuje bodove. Broj ostvarenih bodova na završnom ispitu može biti jedan od kriterija prilikom izbora, ali nikako odlučujući kriterij kod imenovanja kako se to predviđa citiranim odredbama, a još manje ograničavajući kriterij za pristup na razgovor pred Državnoodvjetničko vijeće. Iz svega navedenog nije jasno na temelju kakve analize se došlo do zaključka da bi kandidate s bodovima manjim od 260 trebalo isključiti iz prilike da u postupku pred Državnoodvjetničkim vijećem dokažu svoje kompetencije. Kada se tome doda i to da se predlaže smanjiti broj bodova koji kandidat može ostvariti u razgovoru sa članovima vijeća na 15 bodova umjesto 20 bodova, kako je bilo do sada, očita je namjera da se smanji autonomija i sloboda odlučivanja Državnoodvjetničkog vijeća. U tom smislu se skreće pozornost na dio obrazloženja prijedloga Zakona o pravosudnoj akademiji od 11. prosinca 2009. iz kojeg je vidljiva intencija zakonodavca kojom se nama nakon školovanja garantira put do dužnosničkog statusa: "Državna škola za pravosudne dužnosnike započet će s radom 1. listopada 2010. godine. Ovim Zakonom u hrvatski pravosudni sustav uvode se značajne promjene u postupak i imenovanje sudaca odnosno zamjenika državnih odvjetnika. Ove novine temelje se na objektivnim i transparentnim kriterijima radi osiguranja veće profesionalnosti u obnašanju sudačke odnosno državnoodvjetničke dužnosti, kao i otklanjanja mogućeg prigovora na imenovanje kandidata na pravosudne dužnosti. Ovako razrađeni kriteriji za prijem u Državnu školu, kao i ocjene postignute na završnom ispitu, osiguravaju maksimalnu objektivnost o kvaliteti kandidata za pravosudnu dužnost i ujedno kandidatu pružaju motivaciju i garanciju da će nakon uspješno završene Državne škole biti imenovan za suca ili zamjenika državnog odvjetnika. Pohađanje Škole ne predstavlja produžetak priprema za imenovanje na pravosudnu dužnost jer i prema sadašnjem Zakonu o sudovima kandidati za suca općinskog suda odnosno prema Zakonu o državnom odvjetništvu kandidati za općinskog državnog odvjetnika također moraju provesti na sudu ili državnom odvjetništvu najmanje dvije godine da bi mogli biti imenovani na sudačku dužnost ili na dužnost zamjenika općinskog državnog odvjetnika. Osposobljavanje i priprema kandidata za pravosudnu funkciju u Državnoj školi za pravosudne dužnosnike sucima i državnim odvjetnicima omogućava stjecanje stručnih znanja za obnašanje pravosudnih funkcija, kao i za napredovanje u njihovoj karijeri, a cime se prvenstveno osigurava načelo njihove neovisnosti kao pravosudnih dužnosnika." Načelo pravne izvjesnosti traži da su zakonske i pravne posljedice izvjesne za adresate pravne norme i da su primjerene njihovim legitimnim očekivanjima u neposrednoj primjeni zakona, odnosno da zakon bude jasan i precizan kako bi se spriječila svaka arbitrarnost i neizvjesnost pravne norme u pogledu krajnjeg učinka zakonskih odredbi koje se na njih primjenjuju. Očigledno da osporena zakonska odredba ne udovoljavaju tom zahtjevu u odnosu na nas jer nije prikladna za postizanje legitimnog cilja niti je u ravnoteži s našim stečenim pravima. S poštovanjem, Snježana Juroš, viša državnoodvjetnička savjetnica u Županijskom državnom odvjetništvu u Splitu, Animira Šimundić, viša državnoodvjetnička savjetnica u Općinskom državnom odvjetništvu u Splitu, Tea Ukić, viša državnoodvjetnička savjetnica u Općinskom državnom odvjetništvu u Splitu.

Animira Šimundić

Postupak imenovanja zamjenika državnih odvjetnika, Članak 56.

Poštovani, Respektirajući načelo ustavnosti, zakonitosti, posebice načelo pravednosti ovim komentaram ukazujemo neslaganje sa Prijedlogom Zakona o državnoodvjetničkom vijeću i to prvenstveno neslaganje sa čl. 56., a sve s obzirom na učinak i moguće štetne posljedice koje bi mogle nastati u odnosu na status potpisnica ostvaren od 2012. do 2014., sukladno tada važećem Zakonu o pravosudnoj akademiji (NN 153/09 i 127/10). Intencija zakonodavca od 2010. do 2015. bila je usmjerena na to da se ostvarenim statusom, bez ikakvog daljnog uvjeta, kandidatu u kojeg su uložena sredstva, koji je odgovorno i s uspjehom završio Državnu školu ekvivalentno tome osigura garancija za izravan i automatski prijem

Prihvaća se

na slobodno dužnosničko mjesto u državnom odvjetništvu, na koji način su potpisnice ostvarile sve strogo propisane, dakle, maksimalne uvjete da ostvare legitiman cilj u vidu dužnosničkog statusa. Predloženim izmjenama naše pravo je dezavuirano time što ostvareni rezultati preračunavanjem s predloženim koeficijentom ne udovoljavaju niti sada predviđenom predloženom minimumu za kandidiranje, čime se zadire u naša već stečena prava. Osim toga, iako smo 2012. prošle eliminacijske kriterije i s uspjehom prošle mukotrpan put potvrđujući sposobnost obnašanja dužnosti zamjenika, aktualni propisi nas bez obzira na to svrstavaju u eliminacijski krug uvjetujući da se za pristup na razgovor pred Državnoodvjetničkim vijećem ponovno psihološki testiramo u postupku imenovanja zamjenika radi utvrđivanja sposobnosti za obnašanje dužnosti. Upravo se na opisane načine dvostruko intervenira u naša već stečena prava čime nas je zakonodavac doveo u neravnopravan položaj u odnosu na kolege koji su ostvarili status po novim pravilima. Sustav ulaska u sudačku i državnoodvjetničku profesiju u Republici Hrvatskoj reformiran je 2010. radi uvođenja objektivnih i transparentnih kriterija u postupku imenovanja sudaca i zamjenika državnih odvjetnika. Proklamirani cilj zakonodavca bio je da se provede organizirano dvogodišnje stručno usavršavanje i osposobljavanje kandidata za samostalno, odgovorno, neovisno i nepristrano obnašanje pravosudne dužnosti i stoga je u okviru Pravosudne akademije ustrojena Državna škola za pravosudne dužnosnike. Specifičnost tog sustava odražavala se u tome da se jedino i isključivo budući sudački/državnoodvjetnički kadar mogao popunjavati iz redova kandidata koji udovoljava iznimno strogim kriterijima, koji su najprije prošli psihološku provjeru, nakon čega su se regrutirali u opsežnom i zahtjevnom postupku upisa u Državnu školu koja je primala i bila dostupna malom broju kandidata, sukladno procjeni slobodnih radnih mjesta. Primljeni kandidati raspoređeni su na rad u sudove/državna odvjetništva u kojima će biti neophodan pravosudni kadar te im je dodijeljen status viših sudskih/državnoodvjetničkih savjetnika, čije se obrazovanje podmirivalo sredstvima iz državnog proračuna Republike Hrvatske. Nakon toga uslijedilo je njihovo dvogodišnje obrazovanje kroz Državnu školu koja se sastojala od teoretskog dijela i stručnih radionica, kao i praktičnog dijela u vidu nadziranja rada svakog kandidata od strane mentora, čija su se praktična znanja i sposobnosti nakon završene škole sveobuhvatno provjeravala kroz završni ispit. Ocjena na završnom ispitu u sebi je sadržavala više komponenti i to bodove ostvarene na prijamnom ispitu, bodove ostvarene na završnom ispitu (usmeni i pismeni) i bodove ostvarene iz ocjene mentora. Upravo su potpisnice na opisani način 2012. upisom u Državnu školu ušle u ekskluzivni krug kandidata za državnoodvjetničku profesiju, koju su s uspjehom završile, položile završni ispit 2014. i time stekle uvjete za imenovanje. Budući da smo u ovom pravnom poretku stekle sve uvjete za ostvarenje dužnosničkog statusa, na način koji je u to vrijeme bio jedini i isključiv, naše legitimno je očekivanje da u slučaju promjene propisa takva naša stečena prava ne bi mogla nestati. Tim više što smo krajem 2015. sudjelovale na natječaju za zamjenike državnog odvjetnika, ali smo splotom okolnosti samo smo nas tri u Republici Hrvatskoj do današnjeg dana ostale neimenovane od 30 kandidata koji su 2012. s nama upisali Državnu školu (natjecalo se oko 400 kandidata) za državnoodvjetničku profesiju. Opisani sustav obrazovanja i regrutiranja sudačkih/državnoodvjetničkih kadrova značajno je izmjenjen 2015. novom pravosudnom reformom kojom je omogućeno svima koji imaju položen pravosudni ispit i nakon toga 4 godine radnog staža na pravnim poslovima da steknu uvjete za obnašanje sudačke/državnoodvjetničke dužnosti na način da polože ispit u Državnoj školi bez prethodnog dvogodišnjeg obrazovanja ili bilo kakvih dodatnih uvjeta. Posljednje izmjene propisa skratile su i u bitnom olakšale put svima k ostvarenju prava na dužnosnički status. Naime, završetak Državne škole sveden je na formu polaganja ispita, kojeg su kandidati redovito uspješno apsolvirali. S obzirom na tako omasovljeni pristup ispitu, i to bez prethodnih prolazaka "filtera" u vidu upisa, testiranja i dvogodišnjeg školovanja, državna škola je u potpunosti banalizirana, čime je u potpunosti poništena svrha njenog postojanja i svedena na puku formu kojom je omogućeno velikom broju kandidata stjecanje uvjeta za ostvarenje dužnosničkog statusa. Dakle, po novom sustavu dovoljno je da kandidati polože ispit, usmeni i pismeni, i samo te dvije

komponente ulaze u njihovu završnu ocjenu koja je odlučna karika prilikom izbora na dužnosničko mjesto. Komparirajući sustav od 2010.-2015. i aktualni razvidno je da su u bitnome različiti i po eliminacijskom dijelu koji je po propisima od 2010.-2015. proveden prije upisa u Državnu školu (bodovi na pravosudnom ispitu, psihotest i razgovor pred DOV-om), što su potpisnice prošle 2012., dok aktualni sustav eliminaciju kandidata, u što uključuje i potpisnice bez respektiranja njihovog prethodno stečenog statusa, uvodi nakon položenog završnog ispita, u fazi izbora za dužnosničko mjesto, kroz psiho test, i po najnovijem prijedlogu izmjena propisa limitiranjem bodovnog praga od 260 bodova na završnom ispitu kao odlučnom uvjetu za pristup na razgovor pred Državnoodvjetničkim vijećem. S obzirom da egzistiraju dvije kategorije kandidata sa stečenim pravom na ostvarenje dužnosničkog statusa, po prethodnom i sadašnjem sustavu, čiji su završni ispiti sadržajno i bodovno različiti, zakonodavac prilikom matematičkog sravnjivanja naših bodova sa završnog ispita (množenjem naših bodova sa koeficijentom 3) nije pribrojio sve odlučne faktore na našoj strani koji premašuju ovakav izračun. Takvo preračunavanje je nepravedno i predloženi koeficijent nije ekvivalent ostvarenja jednakosti nejednakih, već je u odnosu na nas degradirajući. Najnoviji Prijedlog Zakona o državnoodvjetničkom vijeću i to čl. 56., u suprotnosti je s našim legitimnim očekivanjem da se u slučaju promjene propisa neće zadirati u naša stečena prava, jer naši bodovi navedenim izračunom uopće nisu dostatni za pristupanje niti razgovoru pred Državnoodvjetničkim vijećem za što je potrebno imati ostvarenih više od 260 bodova, a iznimno i manje ako je broj kandidata s najmanje 260 bodova manji od broja zamjenika državnih odvjetnika koji se imenuju. Navedenim prijedlogom članka zadire se u naša prava stečena po prethodnim propisima. Kako se to ne bi dogodilo, u cilju uspostave ravnoteže s našim stečenim pravima, naši bodovi preračunavanjem ni u kom slučaju ne bi trebali biti ispod 260., jer promjena propisa ne smije utjecati na naš status koji je dovršen i utemeljen po ranijim propisima, a uz to u odnosu na nas vrijedi načelo zabrane povratnog djelovanja propisa (čl. 90. Ustava Republike Hrvatske). Da bi se udovoljilo načelu zakonitosti te se postiglo pravedno i objektivno izjednačavanje nas i kolega koji su po novim pravilima položili završni ispit predloženi koeficijent trebalo bi uvećati vrednujući sve naprijed navedene okolnosti koje su zanemarene (npr. uvećati ga za 0,5 tako da iznosi 3,5), ili našim ostvarenim bodovima sa završnog ispita dodati dodatnih 200 bodova kako bi se udovoljilo postavljenom kriteriju i sravnjivanju s najvišom mogućom završnom ocjenom prema važećim propisima. Nadalje, u prijedlogu izmjena propisa smanjen je broj bodova koje kandidat može dobiti na usmenom razgovoru pred Državnoodvjetničkim vijećem. Kako bi navedeno tijelo ipak zadržalo samostalnost i neovisnost pri izboru zamjenika, a što je i njegova ustavna zadaća, to je predložena izmjena u suprotnosti s navedenim jer takvim bodovima kandidati ne konkuriraju međusobno. Osim toga, izbor zamjenika stavlja se u ruke Povjerenstva za polaganje završnog ispita, jer upravo Povjerenstvo odlučuje o tome je li kandidat zadovoljio na završnom ispitu, te im dodjeljuje bodove. Broj ostvarenih bodova na završnom ispitu može biti jedan od kriterija prilikom izbora, ali nikako odlučujući kriterij kod imenovanja kako se to predviđa citiranim odredbama, a još manje ograničavajući kriterij za pristup na razgovor pred Državnoodvjetničko vijeće. Iz svega navedenog nije jasno na temelju kakve analize se došlo do zaključka da bi kandidate s bodovima manjim od 260 trebalo isključiti iz prilike da u postupku pred Državnoodvjetničkim vijećem dokažu svoje kompetencije. Kada se tome doda i to da se predlaže smanjiti broj bodova koji kandidat može ostvariti u razgovoru sa članovima vijeća na 15 bodova umjesto 20 bodova, kako je bilo do sada, očita je namjera da se smanji autonomija i sloboda odlučivanja Državnoodvjetničkog vijeća. U tom smislu se skreće pozornost na dio obrazloženja prijedloga Zakona o pravosudnoj akademiji od 11. prosinca 2009. iz kojeg je vidljiva intencija zakonodavca kojom se nama nakon školovanja garantira put do dužnosničkog statusa: "Državna škola za pravosudne dužnosnike započet će s radom 1. listopada 2010. godine. Ovim Zakonom u hrvatski pravosudni sustav uvode se značajne promjene u postupak i imenovanje sudaca odnosno zamjenika državnih odvjetnika. Ove novine temelje se na objektivnim i transparentnim kriterijima radi osiguranja veće profesionalnosti u obnašanju sudačke odnosno državnoodvjetničke dužnosti, kao i otklanjanja mogućeg prigovora na

imenovanje kandidata na pravosudne dužnosti. Ovako razrađeni kriteriji za prijem u Državnu školu, kao i ocjene postignute na završnom ispitu, osiguravaju maksimalnu objektivnost o kvaliteti kandidata za pravosudnu dužnost i ujedno kandidatu pružaju motivaciju i garanciju da će nakon uspješno završene Državne škole biti imenovan za suca ili zamjenika državnog odvjetnika. Pohađanje Škole ne predstavlja produžetak priprema za imenovanje na pravosudnu dužnost jer i prema sadašnjem Zakonu o sudovima kandidati za suca općinskog suda odnosno prema Zakonu o državnom odvjetništvu kandidati za općinskog državnog odvjetnika također moraju provesti na sudu ili državnom odvjetništvu najmanje dvije godine da bi mogli biti imenovani na sudačku dužnost ili na dužnost zamjenika općinskog državnog odvjetnika. Osposobljavanje i priprema kandidata za pravosudnu funkciju u Državnoj školi za pravosudne dužnosnike sucima i državnim odvjetnicima omogućava stjecanje stručnih znanja za obnašanje pravosudnih funkcija, kao i za napredovanje u njihovoj karijeri, a čime se prvenstveno osigurava načelo njihove neovisnosti kao pravosudnih dužnosnika." Načelo pravne izvjesnosti traži da su zakonske i pravne posljedice izvjesne za adresate pravne norme i da su primjerene njihovim legitimnim očekivanjima u neposrednoj primjeni zakona, odnosno da zakon bude jasan i precizan kako bi se spriječila svaka arbitrarnost i neizvjesnost pravne norme u pogledu krajnjeg učinka zakonskih odredbi koje se na njih primjenjuju. Očigledno da osporena zakonska odredba ne udovoljavaju tom zahtjevu u odnosu na nas jer nije prikladna za postizanje legitimnog cilja niti je u ravnoteži s našim stečenim pravima. S poštovanjem, Snježana Juroš, viša državnoodvjetnička savjetnica u Županijskom državnom odvjetništvu u Splitu, Animira Šimundić, viša državnoodvjetnička savjetnica u Općinskom državnom odvjetništvu u Splitu, Tea Ukić, viša državnoodvjetnička savjetnica u Općinskom državnom odvjetništvu u Splitu.

Jelena Tojaga

Postupak imenovanja zamjenika državnih odvjetnika, Članak 56.

Predloženim čl.56. st. 5. Zakona o državnoodvjetničkom vijeću (u daljnjem tekstu ZODOV) se uvodi dodatni kriterij za imenovanje za zamjenike državnih odvjetnika, a to je „više od 260 bodova na završnom ispitu“. Naime, oni koji nemaju više od 260 bodova neće biti pozvani na razgovor s Državnoodvjetničkim vijećem, pa tako niti imenovani. Na taj način se ukidaju stečena prava onih koji su završni ispit položili na prvom i drugom roku 2017. To stoga jer prema važećem čl.159a Zakona o državnom odvjetništvu, svi kandidati koji su položili završni ispit mogu biti imenovani za zamjenike jer razgovor s Državnoodvjetničkim vijećem nije uvjetovan brojem bodova. Međutim, po prijedlogu čl.56. ZODOV-a to više neće biti moguće jer sukladno navedenom prijedlogu kandidati koji na završnom ispitu nisu ostvarili više od 260 bodova imaju samo mogućnost kandidiranja ali ne i imenovanja. Iako čl.56. ovog prijedloga zakona propisuje da će na razgovor iznimno biti pozvani i oni koji imaju manje bodova ako je broj kandidata s najmanje 260 bodova manji od broja raspisanih mjesta za zamjenike, to će u praksi znači gotovo nikada. To stoga jer se propisivanjem minimuma bodova za pristup razgovoru sa Državnoodvjetničkim vijećem dovodi kandidate koji su ove bodove ostvarili u vrijeme kada taj kriterij nije postojao u neravnopravan položaj naspram kandidata koji će tek polagati završni ispit. Kandidati koji su položili ispit i ostvarili manje od 261 bod, da su znali za ovakvo zakonsko ograničenje imali su mogućnost ne prihvatiti ocjenu u Državnoj školi i tražiti ponovni izlazak na ispit kako bi postigli traženi broj bodova. Trenutno, kako imaju položenu Državnu školu, ali sa nedostatnim brojem bodova, broj bodova više ne mogu popravljati odnosno ne mogu ponovno polagati završni ispit kako bi postigli traženi rezultat za mogućnost aplikacije na buduću oglas za zamjenike dok će kandidati koji nakon stupanja na snagu ove odredbe budu polagali završni ispit u Državnoj školi znati da moraju imati više od 260 bodova te je logično za očekivati da će ukoliko ostvare manje od 261 bod, odbiti ocjenu i ponovo izaći na ispit kako bi ostvarili bolje bodove. Za istaći je da bi na opisani način stupanjem na snagu čl. 56. st. 5. ZODOV-a u obliku kako ga predlaže Ministarstvo pravosuđa bilo povrijeđeno i ustavno načelo legitimnih očekivanja u odnosu na kandidate koji su do sada položili završni

Prihvaća se

ispit te bi se na taj način zadiralo u stečena prava tih kandidata. To stoga jer je u vrijeme polaganja ispita postojala zakonska regulativa koja nije kandidatima koji su položili ispit davala do znanja da ukoliko ostvare manje od 261 bod da neće moći očekivati da će biti pozvani na razgovor sa DOV-om, pa tako niti da će imati zapreku da ih se izabere za zamjenike. Na taj način bi se povrijedilo i načelo zabrane povratnog djelovanja propisa iz čl. 90 Ustava kao i odredba čl. 55. Ustava koja propisuje da svatko slobodno bira poziv i zaposlenje i svakom je pod jednakim uvjetima dostupno svako radno mjesto i dužnost, a o čemu je i Ustavni sud zauzeo jasan stav u svojim odlukama broj U-III-1306/2013 od 24. listopada 2013. i U-III-4631/2015 od 1. lipnja 2016. Također je za napomenuti da je velikoj većini savjetnika koji su izašli na prvi rok za polaganje završnog ispita u Državnoj školi za pravosudne dužnosnike već jednom bilo oduzeto stečeno pravo da se mogu kandidirati za zamjenike državnih odvjetnika, a obzirom da su uvjete za zamjenike imali još po odredbama Zakona o državnom odvjetništvu koje su bile na snazi sve do 1. siječnja 2013. kada je uvedena Državna škola. Nejasno je zašto se kao ograničenje za razgovor s Državnoodvjetničkim vijećem propisuje upravo 260 bodova, a ne npr. 290 ili 230 bodova. Naime, u obrazloženju prijedloga ZODOV-a Ministarstvo pravosuđa nije navelo niti jedan razlog ili kriterij kojim se vodilo prilikom određivanje upravo te bodovne granice kao bitnog kriterija za pozivanje na razgovor sa Državnoodvjetničkim vijećem, a pogotovo ako se uzme u obzir činjenica da je odredbom st. 3 čl. 12. Pravilnika o sadržaju, vremenu i načinu polaganja završnog ispita te sadržaja potvrde o završnom ispitu u Državnoj školi za pravosudne dužnosnike propisano da je kandidat koji ostvari najmanje 225 bodova položio završni ispit. Stoga smatramo da je za određivanje ovakve bodovne granice potrebno dati suvislo obrazloženje. Također, ističemo kako se prilikom izbora zamjenika kao kriterij uopće ne uzimaju u obzir rezultati koje je kandidat ostvario u svome radu, pa je tako nebitan broj odluka koje je kandidat donio, poštivanje rokova, godišnja ocjena, složenost predmeta na kojima je kandidat radio, kao i druge aktivnosti kao što je stručno usavršavanje, sudjelovanje na radionicama, seminarima, a što smatramo apsolutno neprihvatljivim. Slijedom Navedenog, smatramo da bi iz prijedloga čl. 56. st. 5. ovog zakona trebalo izbrisati ograničenje da se na razgovor sa Državnoodvjetničkim vijećem pozivaju samo kandidati koji su ostvarili više od 260 bodova. Podredno, ukoliko ipak takvo ograničenje uđe u završni prijedlog ZODOV-a, smatramo da je neophodno da se u prijelaznim i završnim odredbama propiše da se propisani broj bodova kao uvjet za pozivanje na razgovor s Državnoodvjetničkim vijećem traži samo za kandidate koji polože završni ispit u Državnoj školi nakon stupanja na snagu ovog Zakona. Viši državnoodvjetnički savjetnici i državnoodvjetnički savjetnici Općinskog državnog odvjetništva u Rijeci Josipa Baričević, Kornelija Bikić Seršić, Sanja Došen, Ljubica Ivošević, Grga Komadina, Robert Kožul, Iva Šalov, Jelena Tojaga, Nenad Vrhovac

Eddy Putigna

Postupak imenovanja zamjenika Glavnog državnog odvjetnika, Članak 58.

- čl. 58. st. 4. Posljednja rečenica ovog stavka je dvojbena jer iz obrazloženja nacрта nije vidljivo koji je legitimni cilj ove norme. Ako se imenovanje vrši na temelju objektivnih kriterija opisanih u tom članku, onda nije jasno zašto u slučaju jednakog broja bodova prednost ima kandidat za kojeg je pozitivno mišljenje dao državni odvjetnik. Prednost bi mogao imati kandidat kojem je kolegiji državnog odvjetništva dao pozitivno mišljenje ili jednostavno odrediti da u slučaju jednakog broja bodova prednost ima onaj kandidat koji dobije najviše glasova Vijeća.

Prihvaća se

Eddy Putigna

Stegovne kazne, Članak 86.

- čl. 86. st. 1. t. 4. Stegovna kazna premještaja na dužnost u državno odvjetništvo nižeg stupnja nije prihvatljiva jer je suprotna čl. 121.1 st. 3. i 5. Ustava Republike Hrvatske. Naime, Ustav RH jasno određuje da zamjenici državnog odvjetnika državno odvjetničku dužnost obavljaju stalno. Dakle državno odvjetničku dužnost u državno odvjetništvo u koje

Prihvaća se

su imenovani obavljaju stalno. Mogu biti razriješeni državno odvjetničke dužnosti u državnom odvjetništvu u kojem su imenovani samo u zakonom određenom postupku, o čemu na temelju čl. 121.a st. 3. Ustava RH odlučuje Državno odvjetničko vijeće. Iz toga jasno proizlazi da bi premještanjem u državno odvjetništvo nižeg stupnja došlo do povrede stalnosti državno odvjetničke dužnosti jer zamjenik državnog odvjetnika više ne bi obnašao državno odvjetničku dužnost u državno odvjetništvo u koje je imenovan, a nije došlo do njegovog razrješenja. Ustav RH ne predviđa premještaj kao ovlast Državnog odvjetničkog vijeća. Prema tome, svaki premještaj bez suglasnosti zamjenika državnog odvjetnika bilo bi suprotno Ustavu RH. Državno odvjetničko vijeće ovlašteno je sukladno Ustavu RH odlučiti o stegovnoj odgovornosti zamjenika državnih odvjetnika, međutim stegovne sankcije ne smiju biti suprotne Ustavu RH. Novčana kazne nije suprotna Ustavu RH jer ona ne povređuje načelo stalnosti državno odvjetničke dužnosti. Konačno, iz obrazloženja Nacrta nije vidljiv ni legitimni cilj takve stegovne sankcije jer nije jasno što se tom sankcijom uopće postiže. Naime, ako je zamjenik počinio tako teški oblik stegovnog djela da više ne može obnašati državno odvjetničku dužnost u državnom odvjetništvu u kojem je imenovan, onda se postavlja pitanja zašto ga premjestiti u državno odvjetništvo nižeg stupnja, a ne ga razriješti dužnosti, što jamči da u državnom odvjetništvu nižeg stupnja neće činiti stegovna djela. Isto tako nije jasno kako bi se ta sankcija izvršavala, nije jasno u koje bi se državno odvjetništvo nižeg stupnja zamjenik premještao, da li u istom mjestu ili drugom mjestu. Takva sankcija ne udovoljava kriterijima pravne sigurnosti i izvjesnosti i određenosti kazne. Veći učinak bi se postiglo da se kao stegovna sankcija uvede ujetno razrješenje s dužnosti kao što je to slučaj sa sucima, a prema odredbi točke 6. Deklaracije iz Bordeauxa od 18. studenog 2009. status državno odvjetničkih dužnosnika bi trebao biti analogan statusu sudaca, pa stoga i u pogledu stegovne odgovornosti.

Eddy Putigna

Stegovne kazne, Članak 87.

- čl. 87. st. 3. Ukinuti iz razloga navedenih u komentaru čl. 86.

Prihvaća se